

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

BIBLIOTECA „ASTRA”
SIBIU

tribuna

Sibiului

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN SIBIU AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

ANUL IV

nr. 1154

Duminică

7 noiembrie

1971

4 pagini

30 bani

„Ridicarea rolului conducător al partidului și dezvoltarea continuă a democrației socialiste presupune creșterea nivelului politico-ideologic al cadrelor de partid și de stat, al tuturor comuniștilor, formarea unei înalte conștiințe socialiste a întregului popor, pentru a putea acționa în mod conștient în fărâșirea propriului lor destin.”

NICOLAE CEAUȘESCU

DIN CUVÎNTĂRILE ROSTITE LA PLENARA C.C. AL P.C.R.

DIN 3-5 NOIEMBRIE 1971

Cuvîntul tovarășului GHEORGHE RĂDULESCU

Pe baza orientărilor și indicațiilor cuprinse în propunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, propuneri care s-au bucurat de însușirea deplină a Comitetului Executiv al Comitetului Central, problemele îmbunătățirii activității politice și culturale-educative, ale ridicării pe o treaptă superioară a nivelului conștiinței socialiste, au făcut obiectul unor ample dezbateri ale comuniștilor și tuturor celorlalți oameni ai muncii în cadrul organizațiilor de partid, organizațiilor de tineret și organizațiilor obștești, în presă, la radio și televiziune.

Acastă dezbateri, care a cuprins întregul popor, ridicând probleme vitale care preocupă pe fiecare în al patriei noastre socialiste — muncitor, țărăn, intelectual, tânăr sau vârstnic, constituie o ilustrare vie a democrației noastre profund și a stilului de muncă ce caracterizează întreaga activitate desfășurată de partid în vederea realizării sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea și al X-lea, pentru dezvoltarea societății noastre românești.

As dori să arăt că participând la plenary ale activității de partid din județul Teleorman, din Ministerul Finanțelor, Banca Română de Comerț Exterior, Secretariatul General al Consiliului de Miniștri, am avut prilejul să constat încă o dată atamamentul deplin al comuniștilor și politicienilor la aceste plenary față de politica partidului și sint bucuros să-mi îndeplinesc mandatul pe care mi l-a încredințat, de a transmite Comitetului Central, dumnea-voastră tovarășe Ceaușescu, aprobarea unanimă a măsurilor adoptate de Comitetul Executiv din inițiativa dumnea-voastră, măsuri pătrunse de o adâncă principialitate marxist-leninistă și de un înalt atamament față de popor, precum și angajamentul ferm al organizațiilor de partid de a depune toate eforturile pentru transpunerea în viață a acestor planuri.

Tovarăși,

În mod deosebit doresc să subliniez excepționala valoare teoretică și practică a expunerii prezentată la plenary noastră de către secretarul general al partidului, care demonstrează încă o dată spiritul creator, științific, partinitate profundă, combativitate revoluționară, clarviziunea și înalta înaltă morală comunistă, caracterizând personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu. Mă așez la propunerea care a fost făcută aici de tovarășul Bodnar, ca această expunere să devină document al plenary noastre.

Tovarăși,

Doresc și eu să relev ampla activitate creatoare pe care partidul nostru o desfășoară pe planul teoretico-ideologic și al educației comuniste, rezultate pozitive ce se obțin în condițiile aplicării măsurilor adoptate în luna iulie de Comitetul Executiv al Comitetului Central.

În activitatea comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii au sporit preocupările pentru îmbunătățirea conștiinței politice al activității lor, creșterea combativității și a întransigenței față de lipsuri și de abateri de la etica comunistă. Sint conștiente cu mai mult entuziasm, dinții revoluționare ale partidului, se înmulțesc acțiunile patriotice ale oamenilor muncii de toate vîrstele, se organizează brigăzi de muncă voluntară, întregul popor nu precupește nici un efort pentru a-și aduce o cît mai mare contribuție la dezvoltarea țării noastre socialiste.

Îmbunătățirea muncii politice și educative în toate domeniile a avut un rol important în afirmarea și mai puternică a capacității creatoare ale clasei noastre muncitoare, clasa cea mai înaltă a societății noastre, în accelerarea ritmului de dezvoltare, în creșterea eficienței activității desfășurate în primele 10 luni ale acestui an. Ne apropiem de ritmul de creștere de 12 la sută pe care ni l-am propus să-l realizăm pînă la sfîrșitul anului.

Concomitent cu constatarea rezultatelor pozitive obținute pînă în prezent, profundă analiză științifică marxist-leninistă cuprinsă în expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu, cit și dezbaterile care au avut loc în cadrul organizațiilor de partid, au relevat faptul că aceste rezultate sînt încă în înaltă măsura etape actuale a construcției socialiste în țara noastră. În această privință, lucrările plenary noastre, hotărîrile care vor fi adoptate vor duce neîndoielnic la intensificarea muncii politico-ideologice pentru a imprima activității colectivelor de oameni ai muncii din toate compartimentele vieții economice, sociale, științifice și culturale un caracter profund partinic, revoluționar, corespunzător ideologiei partidului nostru.

Prin aceasta se accentuează procesul de transformare a conștiinței comuniste într-o uriașă forță constructiv-revoluționară a societății noastre, pentru ca prin munca susținută

a tuturor oamenilor muncii mobilizați și conduși de partid, sarcinile actuale cîntin să fie îndeplinite și depășite.

Tovarăși,

Documentele privind îmbunătățirea activității ideologice și de educație comunistă cuprind o mare bogătie de idei, reprezentînd un amplu program politic de însemnătate deosebită. Aceste documente constituie, în același timp, aplicarea creatoare a corințele actuale și de perspectivă a liniei politice pe care partidul nostru a formulat-o încă de la întemeierea sa. Dacă recitim „Scinție” și „Lupta de clasă” ilegale sau documente ale partidului nostru din anii ilegalității, sau răsfoim filele înșelabile de vreme ale unor colecții de reviste din perioada dinaintea de război, conduse nemijlocit de partid sau afla sub influența sa, care poartă titluri ca „Era nouă”, „Stinga”, „Cuvîntul liber”, „Reporter”, „Bluze albastre”, ca să amintesc numai cîteva din acelea pe care le-am cunoscut direct, vom constata cu legitimitate mîndrie și emoție că între linia politico-ideologică a partidului din anii ilegalității și cea de astăzi nu numai că există continuitate, ci actuala linie politică, așa cum în mod magistral a definit-o tovarășul Ceaușescu în rapoartele sale la Congresul al IX-lea și al X-lea, precum și în documentele recente și în expunerea de astăzi reprezintă aplicarea concepției generale a partidului la condițiile actuale din țara noastră. Pe bună dreptate, putem afirma că partidul nostru aplică marxism-leninismul în mod creator în opera de construire a socialismului în România.

Construirea societății socialiste multilateral dezvoltate, către care realizarea sint îndreptate eforturile susținute ale întregului nostru popor, nu este de conceput fără abordarea și rezolvarea în condițiile ce-ruite de viață a multitudinii de probleme noi, teoretice și practice, pe care le ridică îndeplinirea unei opere de o asemenea amploare și complexitate. Din aceasta decurge necesitatea organizării însușirii de către comuniști, de către noi toți, de către toți oamenii muncii a materialismului dialectic și istoric, concepția științifică a clasei muncitoare despre lumea și societate, care sînt demonstrat viabilitate în practica noastră ca singura teorie revoluționară capabilă să ducă la construirea unei societăți cu adevărat democratică, în care masele largi de oameni ai muncii eliberate de exploatare și asuprite să se bucure pe deplin de roadele muncii lor.

Studierea profundă a marxism-leninismului constituie o necesitate,

întrucît orice problemă a construcției socialismului este în primul rînd o problemă politică ce nu poate fi rezolvată cu succes fără cunoașterea legilor de dezvoltare a societății fără interpretare științifică a fenomenelor, fără o atitudine conștientă, militanță din partea fiecăruia dintre noi. Datorită activității ample și susținute desfășurate de partid, sint create cele mai bune condiții pentru răspîndirea largă a cunoștințelor politice, științifice, economice, tehnice, a valorilor culturale și artistice. Dispunem astăzi de vasta rețea a învățămîntului de partid, precum și de instituțiile de stat din domeniul învățămîntului, cercetării științifice, culturii și artei, care oferă, într-un cadru organizat, posibilități variate pentru educarea politică și ridicarea nivelului ideologic al tuturor cetățenilor acestei țări.

Nu pot să nu fac o comparație între condițiile actuale, între situația actuală în care fiecare cetățean al țării are acces nelimitat la tezaurul științific, cultural și artistic, și condițiile grele, pline de riscuri din anii ilegalității, în care mulți dintre noi, cei prezenți în această sală, puteam să studiem fragmente din operele lui Marx, Engels și Lenin și alte lucrări editate de partid, să ne înțămăm cu știința interpretării fenomenelor social-politice, să ne facem o concepție despre lume și viață.

Stăruind asupra studiilor aprofundate a materialismului dialectic și istoric, ca o necesitate pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor importante și complexe pe care le ridică construirea socialismului în țara noastră, așa dori să subliniez, totodată, cerința ca această studiere să se desfășoare în spirit creator. Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a atras în permanență atenția asupra adevărului că marxism-leninismul nu este o dogmă, un compendiu de directive valabile oricînd și în orice loc, ci este o învățătură vie, care, pornind de la adevărul fundamental, universal valabil, se dezvoltă și se îmbogățește necontenit pe baza experienței fiecărei țări și a fiecărei țări socialiste, înzestrată din realitate și condiții specifice fiecărei țări, din cerințele fiecărei etape istorice.

Tovarăși,

Pentru a reflecta tendința generală care se manifestă în evoluția societății moderne, sub influența puternică stimulatoare a revoluției tehnico-științifice contemporane, va trebui ca și în țara noastră îmbinarea dialectică a cercetării economice cu producția să constituie tot mai mult o latură specifică a dezvoltării economiei noastre naționale.

În această ordine de idei, unul din domeniile de activitate care are un rol crescînd în sprijinul eficienței eforturilor depuse pentru dezvoltarea economiei naționale este cel al relațiilor economice externe. Se știe că această activitate cunoaște în prezent și va înregistra în viitor o și mai mare extindere, adică și diversificarea. Ca urmare, în fața cerințelor științifice economice, ca și a tuturor lucrătorilor din domeniul științelor sociale și politice, se pune de pe acum și se vor pune și mai mult în viitor o serie de probleme cu caracter principal teoretic și cu puternice semnificații politice, precum și numeroase probleme practice care vor trebui rezolvate.

În această ordine de idei, unul din domeniile de activitate care are un rol crescînd în sprijinul eficienței eforturilor depuse pentru dezvoltarea economiei naționale este cel al relațiilor economice externe. Se știe că această activitate cunoaște în prezent și va înregistra în viitor o și mai mare extindere, adică și diversificarea. Ca urmare, în fața cerințelor științifice economice, ca și a tuturor lucrătorilor din domeniul științelor sociale și politice, se pune de pe acum și se vor pune și mai mult în viitor o serie de probleme cu caracter principal teoretic și cu puternice semnificații politice, precum și numeroase probleme practice care vor trebui rezolvate.

În această ordine de idei, unul din domeniile de activitate care are un rol crescînd în sprijinul eficienței eforturilor depuse pentru dezvoltarea economiei naționale este cel al relațiilor economice externe. Se știe că această activitate cunoaște în prezent și va înregistra în viitor o și mai mare extindere, adică și diversificarea. Ca urmare, în fața cerințelor științifice economice, ca și a tuturor lucrătorilor din domeniul științelor sociale și politice, se pune de pe acum și se vor pune și mai mult în viitor o serie de probleme cu caracter principal teoretic și cu puternice semnificații politice, precum și numeroase probleme practice care vor trebui rezolvate.

În această ordine de idei, unul din domeniile de activitate care are un rol crescînd în sprijinul eficienței eforturilor depuse pentru dezvoltarea economiei naționale este cel al relațiilor economice externe. Se știe că această activitate cunoaște în prezent și va înregistra în viitor o și mai mare extindere, adică și diversificarea. Ca urmare, în fața cerințelor științifice economice, ca și a tuturor lucrătorilor din domeniul științelor sociale și politice, se pune de pe acum și se vor pune și mai mult în viitor o serie de probleme cu caracter principal teoretic și cu puternice semnificații politice, precum și numeroase probleme practice care vor trebui rezolvate.

În această ordine de idei, unul din domeniile de activitate care are un rol crescînd în sprijinul eficienței eforturilor depuse pentru dezvoltarea economiei naționale este cel al relațiilor economice externe. Se știe că această activitate cunoaște în prezent și va înregistra în viitor o și mai mare extindere, adică și diversificarea. Ca urmare, în fața cerințelor științifice economice, ca și a tuturor lucrătorilor din domeniul științelor sociale și politice, se pune de pe acum și se vor pune și mai mult în viitor o serie de probleme cu caracter principal teoretic și cu puternice semnificații politice, precum și numeroase probleme practice care vor trebui rezolvate.

(Continuare în pag. a II-a)

Cuvîntul tovarășului DUMITRU POPESCU

Stimate tovarășe secretar general, Onorat președinte, Dragi tovarăși,

Asupra problemei aflate la ordinea de zi a plenary noastre am discutat, ne-am înfrîntat, am refăcut — în colectiv și fiecare în forul său interior — cu cea mai mare gravitate, timp de aproape patru luni de zile.

În perioada care a trecut ni s-a înălțat și mai clar, în adevăratele sale dimensiuni, însemnătatea excepțională a așa-numitelor „zece zile” ale tovarășului Nicolae Ceaușescu. El s-a ridicat la forța spirituală pe care i-o cunoaștem, împotriva mersului de la cunoaștere, transformarea revoluționară a conștiinței și gândirii omului. S-a ridicat împotriva unilateralității unor organizații de partid și a unor activități care, absorbite de preocupările și ele, de altfel, foarte importante ale organizației și construcției economice, tîneau să piardă din vedere omul, conștiința și gândirea socială, amputînd prin aceasta ceva esențial din fizionomia muncii de partid, din atribuțiile partidului nostru în contextul conducerii generale a societății.

În lucrările și forța cu care tovarășul Nicolae Ceaușescu a ridicat problemele din iulie în fața conducerii partidului, în fața întregului partid și popor, se exprimă spiritul adevăratului revoluționar comunist, al adevăratului conducător marxist-leninist, care nu se împacă cu înțeleșul, cu amorțirea, cu oboseala spirituală. Chiar dacă o minoritate anghizăzată putea să nu înțeleagă imediat, al a acționat în treaga responsabilitate pe care i-o conferă misiunea încredințată de partid și de popor, bîcîndu-l atitudine de inerție față de vechi, stimulînd cursul progresist al României și pe plan spiritual și, prin aceasta, întregul proces revoluționar al dezvoltării societății noastre.

Am înțeles să subliniez acest lucru nu în sine, ci în raport cu concluzi-

le întime pe care se cuvine să le tragă fiecare dintre noi, militanții comunisti. A fost poate cea mai profundă lecție revoluționară, vie, pe care am primit-o. Am înțeles, poate mai bine ca oricînd, că între automulțumire, autotoleranță și autobiocroațare nu este decît cîte un pas. Și ce este un activist birocrațizat, un militant căruia i s-a atrofiat simțul revoluționar, decît un conservator? În condițiile socialismului acesta este unul dintre tipurile umane cele mai detestabile și, în același timp, cele mai dăunătoare. — și aceasta în raport cu înălțimea locului pe care îl ocupă în ierarhia socială. Ajuns aici, cel în cauză pierde conștiința dezagregării sale politice și, dacă este prea mare în grad, multă vreme nu se mai găsește nici prinjur cîine să i-o redea. Cred că pe mulți dintre noi l-a trezit marea bătaie de gong din iulie și de ieri.

Stimați tovarăși,

Expunerea făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu în fața plenary actuale ne-a deschis, la capătul confruntărilor și investigațiilor ultimelor luni, panorama extraordinară de amplitudine, de cuprindere, de diversitate și în nuanță a vieții interioare a societății românești contemporane, a proceselor care se produc în conștiința socială, precum și a direcțiilor și modalităților de dirijare în continuare a transformării revoluționare a omului.

Asemenea probleme pot fi puse în fața societății cînd ea a ajuns la o anumită înălțime morală, la o anumită maturitate, la o adîncă conștiință a valorii sale și a posibilităților sale. La această înălțime se află astăzi poporul român ca urmare a neobostel muncii revoluționare de o jumătate de secol a partidului comunist.

Trăim, cred, unul din marile momente ale istoriei naționale, una din acele clipe revelatoare care galvanizează existența unei întregi generații și care au o înțirire radicală și îndelungată asupra viitorului. Pen-

tru că astăzi, în blocul de marmură preluată, dar încă insuficient prelucrată a socialismului, s-au trasat contururile grandioase, statuii vii ale omului superior de mine. Avem încă mult de cîștig, de modelat, de săturat și expresiv, de sfîșit nuanțe ale acestui portret — dar cit e de frumoasă și de nobilă această muncă! Unii poate, aiurea, vor privi cu neîncredere, cu ironie și blazare această temerară încercare a comuniștilor romîni. Dar dacă vom rapăsi, și fără îndoielă că vom reuși, prin noi și prin urmașii noștri, vom fi săvîrșit cea mai mare capodoperă a socială a tuturor timpurilor.

Esenta oricărei metamorfoze spirituale pozitive, și cu atât mai mult a celei comuniste, este înțelegerea, cunoașterea. Activitatea pe care ne-o propunem va determina în primul rînd un salt al poporului pe tărîmul cunoașterii. Al cunoașterii științei actuale — în absența căreia orice om se găsește măcar pe un plan al existenței sale, cu multe decenii în urmă. Știința modernă a schimbat radical reprezentările despre univers; despre natură, despre materie, despre viață; fără înțelegerea acestora, filosofia noastră riscă să rămîna o habilitate, schematică, anaeronică, nepuținătoare să ne racordeze la lungimea de undă a gândirii avansate a epocii. De aceea, consider de cea mai mare importanță propunerile tovarășului Ceaușescu privitor la o nouă organizare a explicărilor științifice în masele populare, din țara noastră.

Cu aceeași stringență se pune problema ridicării gradului de cunoaștere filozofică a socialismului de către oameni. Socialismul este o lume înfinită de activ umane, de raporturi sociale, de fapte, de atitudini și reacții, de opțiuni morale concrete. Sintem departe de a fi pus acest univers cîciorilor și pasionant, sub lupa observației filozofice, pentru a explica semnificația, resorțurile întime care declanșează toate aceste realități, pentru a detecta care din ele sint de esență autentic socialistă și care nu, pentru a înălța

expresiv și convingător bogata gallerie de fapte umane noi, identificînd totodată tipurile anacronice ce trebuie supuse disprețului, ironiei sau indignării publice. Ne înțimim încă frecvent cu generalități exprimate într-o terminologie contorsionată, prolixă, așa-zis profesională — reminiscență a ermetismului vechilor sisteme filozofice de cabinet, la tipul de filozofie de castă.

Cred că în socialism filozofia trebuie să devină o știință de masă. Renunțînd la orice pretenții aristocratice, ea trebuie să se transforme într-o disciplină democratică, de largă circulație, într-un instrument de cunoaștere și autocunoaștere a întregului popor. Multe din lucrările filozofice nu prezintă interes, nu au ecou în public pentru că conținutul lor de observație și reflecție socială actuală este foarte inconsistent.

Unii se întreabă: ce să mai aducem nou în materialismul dialectic și istoric? Iată ce: confruntarea și înfruntarea omului cu sine însuși — una dintre cele mai spectaculoase și mai dramatice bătălii care se dă aici, în această țară, sub ochii noștri. Dacă abstenăm de pe acest front, filozofia își semnează actul de condamnare.

Critica faptelor dăunătoare sau reprobabile este și va fi în continuare bună, dar și mai necesară este critica raționalismului care le generează, a izvorului lor de gândire viciat, a mentalităților și principiilor retrograde care le guvernează. La acest nivel arareori se ridică publicistica noastră, radioteleviziunea, literatură filozofică. De altfel, același tratament au adesea și faptele marilor — ele sint vădute de relevanța mobilului intim care le justifică și care exprimă nou socialist în conștiință. Ne oprim, de multe ori, în general în munca educativă, la opoziția dintre fapte și nu la aceea dintre moduri de gîndire, dintre principii morale și filozofice. Este astăzi un paradox divorț între faptele noastre și ideile noastre filozofice, filozofia filozofică filozofică mi-

litană concretă este cu atât mai necesară, cu cît neori vechiul și nouul se împletesc în această conștiință — oamenii neîmpărțindu-se net în două categorii distincte, între buni și răi, între educați și needucați. Cum conviețuiesc, cum se resping sau cum se influențează reciproc aceste tendințe în conștiința omului care se transformă, adică în conștiința fiecăruia dintre noi, iată teme de cel mai stringent interes pentru cercetarea filozofică, pentru publicistica noastră, pentru televiziune, pentru literatură și artă, pentru întreaga activitate educativă.

Lucrez de mai mulți ani în funcția de răspundere în unele din aceste domenii și îmi rezonează că n-am reușit să determin o asemenea abordare, de profundă rezonanță, a înfruntării dintre nou și vechi pe planul gândirii și moralei. Măa lipșit, poate, forța necesară de a învinge rutina și superficialitatea, sau chiar eu însumi am căzut poate, uneori resemnat prada rutinei și superficialității. Reșemarea în fața dificultăților duce, în mod inevitabil, în munca unui activist, la acea atitudine funcțională pe care, cu alita justificare, a înfrîmînt-o în expunerea sa secretarul general al partidului nostru. Cît este de valabil îndemnul ca noi, activiștii de partid, să facem cel mai mare efort pentru autocunoaștere, pentru reexaminarea critică neîncetată a stilului în care gîndim, trăim și muncim! Pentru că între autogîndire și autocunoaștere nu mai e aproape nimic.

Stimați tovarăși,

Profundele conflicte etice, de mentalitate, de spirit care se produc între oameni și în oameni în această dinamică epocă revoluționară pe care o parcurgem reprezintă cea mai originală și mai generoasă scenă de viață care s-a deschis vreodată în fața literaturii și artei. Există astăzi, se știe, la crearea de frumos, o adevărată sete de modernitate. Un bun măsură ea este de înțeles. Ul-

(Continuare în pag. a II-a)

numeroase propuneri pentru îmbunătățirea muncii de viitor. Primite cu deplină aprobare, măsurile cuprinse în documentele din iulie și analiza în spiritul lor a activității proprii a organelor și organizațiilor de partid, vor determina, așa cum o stim cu toții, fără îndoială, îmbunătățirea activității de partid, a activității comuniștilor și a celorlalți oameni ai muncii. Aceasta confirmă justetea măsurilor de a se organiza o asemenea dezbateri cu comuniștii și toți ceilalți oameni ai muncii, precum și justetea practicii conducerii partidului — practică încheiată după exemplul secretarului nostru general — de a se sfîșii cu întregul nostru partid, cu masele, asupra problemelor care privesc viitorul țării, dezvoltarea diferitelor sectoare de activitate.

Este o realitate incontestabilă că în anii construcției socialiste, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, care a dat un puternic impuls muncii ideologice, activității teoretice și gândirii social-politice, au fost obținute rezultate însemnate în dezvoltarea vieții spirituale a poporului în educarea socialistă a masei. Victoriile dobîndite în fărîșirea noii societăți sint indisolubil legate de vasta activitate politico-ideologică, educativă desfășurată de partid de-a lungul anilor. În prezent, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, din toate domeniile vieții sociale, îndeplinesc neabătut politica internă și externă a partidului, programul său de fărîșire a societății socialiste multilateral dezvoltate.

Apreciind la justa lor valoare rezultatele obținute, trebuie însă să privim cu spirit critic lipsurile care s-au acumulat în domeniul politico-educativ. Doresc să subliniez că împărțesc întru totul analiza critică făcută de tovarășul Nicolae Ceaușescu neajunsurilor existente în activitatea politico-ideologică și cultural-educativă. Așa cum s-a arătat la constituirea de lucru cu activul din domeniul ideologic, precum și în cadrul dezbaterilor care au avut loc în organizațiile de partid, munca politico-ideologică, de formare a conștiinței socialiste a populației, a rămas în urmă față de dezvoltarea generală a societății. Unii membri ai societății noastre manifestă o atitudine înapoiată față de muncă, față de avutul obțes, față de legile țării, săvîrșesc abateri de la normele socialiste de conviețuire, de la principiile morale și echității socialiste,

precum și acte antisociale. Persistă, inclusiv la unele cadre de conducere, influențe ale mentalității burgheze și mic-burheze, manifestări individualiste, de carierism și căpătuială, de a situa mai presus interese personale decît cele generale. De multe ori în fața unor asemenea realități, unii tovarășii recurg la explicații că rămînerea în urmă a conștiinței sociale este un fenomen obiectiv, că transformările în conștiința socială și, deci, și în psihologia socială, sint mai lente. În societatea noastră socialistă rămînerea în urmă a conștiinței sociale față de schimbările în existența socială nu numai că nu reprezintă o fatalitate, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, dar socialismul creează premisele obiective și subiective pentru continua dezvoltare a vieții spirituale a oamenilor, pentru reflectarea rapidă în conștiința lor a transformărilor care au loc în viața materială.

„Pe diferite trepte de proprietate — arăta Marx — pe condițiile sociale de existență se ridică o înțregă suprastructură de sentimente, de mentalități și concepții despre lume. Întreaga clasă (clasa muncitoare — n.n.) le creează și le modelează pe baza condițiilor materiale și a relațiilor sociale corespunzătoare”. Așadar, noua conștiință nu se formează, nu se dezvoltă de la sine, automat, ca urmare a schimbării condițiilor sociale de existență. Dezvoltarea conștiinței socialiste, pe baza transformărilor din existența socială este și poate fi numai rezultatul unei activități conștiente, organizate, a clasei muncitoare, a partidului comunist. În felul acesta, conștiința socialistă se poate dezvolta în pas cu cerințele progresului întregii societăți, poate îndeplini rolul unei importante forțe motrice a acestui progres. Iată de ce manifestările negative criticate în documentele din iulie nu pot avea o explicație obiectivă și sint consecința carențelor în activitatea politico-ideologică și educativă.

Neajunsurile existente în activitatea politico-ideologică sint indisolubil legate de munca desfășurată de organele și organizațiile de partid, de cadre, de toți comuniștii care lucrează în acest domeniu. La unele organe și organizații de partid, de mase și de cadre, în instituții ideologice și cultural-educative, inclusiv la unii activiști ai partidului și din aparatul de stat și-a făcut loc o anumită tendință de neglijare a sarcinilor privind educarea socialistă a masei, de subapreciere a importanței activității politico-educative pentru formarea omului nou. În activitatea ideologică, de propagandă a slăbit adesea spiritul militant, spiritul combativ față de mentalitățile și practicile înapoiate, de concepțiile străine ideologice și elici noastre comuniste. Comitetele județene, organele și organizațiile de partid nu au asigurat îndeosebi o îndrumare și un control temeinic asupra activității politico-educative, lăsînd aceasta, îndeosebi, pe seama activității din domeniul muncii de propagandă și de la cabinetele de partid. Consider că o mare răspundere pentru aceste neajunsuri revine secțiilor de propagandă și organizațiilor ale Comitetului Central, care nu au exercitat un control permanent și nu au depus o activitate sistematică în vederea îndrumării și sprijinirii organelor și organizațiilor de partid — mă refer la tovarășii care au condus mai mulți ani sectorul ideologic, sau care au lucrat ca sefi ai secției — nu au depus eforturile necesare pentru înlăturarea lor. S-a subliniat că în sistemul propagandei s-a acordat mai puțină atenție promovării activităților provenind din rîndurile clasei muncitoare, înțeleșul cu care au fost înlăturate manifestările negative și lipsurile criticate în ultimii ani de către conducerea partidului, ca formalismul, însușirea școlărească, fără legătură cu viața, cu practica, a unor teze și noțiuni generale de ordin politic, lipsa unor dezbateri concrete, directe, de clarificare a problemelor ideologice și politice noi, caracterizate actuale etape de dezvoltare a socialismului. A fost, de asemenea, criticată slaba promovare a inițiativelor și experiențelor pozitive, ca și abandonarea unor forme și metode eficiente de desfășurare a muncii politice și culturale de masă, insuficiența cunoașterii de către tovarășii din conducerea secției a realităților din organizațiile de partid, unde nu erau prezenți decît foarte rar.

În privința activității secției organizatorice, în care lucrez de aproape

(Continuare în pag. a II-a)

Din cuvîntările rostite la Plenara C.C. al P.C.R.

Cuvîntul tovarăşului GHEORGHE RĂDULESCU

(Urmare din pag. 1)

la sporirea eficienţei eforturilor pe care le depune fiecare ţară pentru propria-i dezvoltare.

În concepţia partidului nostru, dezvoltarea efortului propriu nu înseamnă izolare sau autarhie, ci încredere. În capacităţile clasei muncitoare, în posibilităţile creatoare ale întregului nostru popor. Promovind o astfel de concepţie, partidul nostru militează pentru participarea activă a României la schimbul universal de bunuri materiale şi spirituale, pe baza principiilor unanim recunoscute ale relaţiilor dintre state.

În aceeaşi ordine de preocupări, pornind de la analiza stadiului atins în dezvoltarea economiei naţionale şi de la respectarea neapărată a principiilor care călăuzesc întreaga politică a partidului şi guvernului ţării noastre în domeniul relaţiilor externe, se simte nevoia desfăşurării unei activităţi ştiinţifice mai intense pentru determinarea direcţiilor, căilor şi formelor celor mai avantajoase, mai eficiente de participare a ţării noastre în diviziunea internaţională socialistă a muncii. Această activitate trebuie să se bazeze pe analiza concretă şi definirea clară, pe tratarea şi interpretarea ştiinţifică a colaborării, cooperării şi integrării economice internaţionale, ca forme de înfăptuire a procesului creşterii interdependenţelor dintre economiile naţionale. Desigur, abordarea unor astfel de probleme presupune luarea în considerare în mod complex şi diferenţiat a tuturor factorilor sub influenţa cărora se desfăşoară acest proces, natura orânduirii statelor participante, principiile care stau la baza relaţiilor dintre ele, nivelul dezvoltării lor economice şi altele.

Studiile şi cercetările cu caracter teoretic de ansamblu se cer a fi completate cu analiza ştiinţifică a problemelor specifice ale colaborării şi cooperării economice pe ramuri şi domenii de activitate care,

încadrate în tabloul general în continuă evoluţie al relaţiilor economice externe ale ţării noastre, să permită reliefaarea avantajelor participării noastre la schimbul economic şi tehnico-ştiinţific internaţional, pentru asigurarea unui ritm sustinut al dezvoltării economiei româneşti. Este necesar ca studiile şi cercetările care se vor efectua să ducă la determinarea cît mai precisă a intereselor de colaborare ale României şi să finalizeze cu propuneri concrete privind promovarea pe bază bilaterală şi multilaterală a unor forme moderne şi eficiente de cooperare în producţie cu ţările socialiste, precum şi cu alte ţări ale lumii, aşa cum de multe ori ne-a atras atenţia tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

În orientarea cercetărilor ştiinţifice referitoare la problemele participării noastre la circuitul economic mondial este necesar să se aibă permanent în vedere faptul că aceasta constituie o parte integrantă a politicii externe a partidului nostru, în centrul căreia se situează dezvoltarea colaborării, cooperării şi prieteniei cu toate ţările socialiste, pe baza principiilor marxist-leniniste, ale internaţionalismului socialist, respectarea suveranităţii şi independenţei naţionale, egalitatea deplină în drepturi, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc şi înfrăţirea tovarăşească. Afirmarea acestor principii şi promovarea lor consecventă au o mare forţă educativă, întrucît numai pe baza lor se îmbină armonios patriotismul socialist şi sentimentele de solidaritate internaţională.

Conform indicărilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, un loc important trebuie acordat problemelor extinderii şi diversificării relaţiilor economice şi tehnico-ştiinţifice cu ţările membre ale C.A.E.R. În această privinţă, probleme de o însemnată deosebită teoretică şi practică se ridică în legătură cu participarea activă a ţării noastre la înfăptuirea programului complex al adîncirii şi perfec-

ţionării colaborării şi dezvoltării integrării economice socialiste, adoptat anul acesta la Bucureşti de către sesiunea a XXV-a a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

Aşa cum sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, acest document ţine seama de necesitatea unei cooperări multilaterale şi, în acelaşi timp, de interesele fiecărei ţări, el bazându-se pe principii acceptabile, care să asigure că se pot asigura o bază solidă relaţiilor dintre state. Desigur însă, programul complex tracează numai direcţiile orientative ale dezvoltării colaborării dintre ţările membre ale C.A.E.R. în următorii 15-20 de ani.

Pentru determinarea modalităţilor în care ţara noastră poate participa în mod eficient şi cu iniţiativă la acţiunile concrete de colaborare şi cooperare care vor fi organizate în cadrul C.A.E.R., este necesar să fie cercetată o gamă largă de probleme, în vederea găsirii unor soluţii realiste, care să corespundă în mod efectiv intereselor economiei noastre naţionale, precum şi intereselor partenerilor noştri.

Lărgirea şi îmbunătăţirea continuă a activităţii de colaborare şi cooperare internaţională a ţării noastre necesită nu numai intensificarea prezenţei ministerelor şi celorlalte organe de stat şi economice în acest domeniu, ci şi sporirea grijii organelor şi organizaţiilor de partid pentru ridicarea continuă a nivelului de pregătire politico-ideologică a lucrătorilor care activează pe ţărîmuri relaţiilor economice, şi tehnico-ştiinţifice externe, educarea lor în spiritul înaltei responsabilităţi şi exigenţei, al normelor morale noastre comuniste. În încheierea, dă-mi voie să exprim convingerea că garanţia transpunerii în viaţă a hotărîrilor pe care le va adopta plinara noastră o constituie faptul că întregul proces de ridicare a nivelului conştiinţei socialiste a oamenilor muncii din ţara noastră este condus cu fermitate, inteligenţă şi clarviziune de tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Cuvîntul tovarăşului DUMITRU POPESCU

(Urmare din pag. 1)

timele decenilor au răscolit alt de adevînc lumea, încît este întru totul firesc să doreşti să trăieşti în pas cu epoca.

Dar obiectul artei este şi va rămîne omul. Or, fenomenele cele mai noi, cele mai moderne şi mai pregnante, pe plan spiritual, în lumea contemporană, le evidenţiază socialismul. Ce poate fi mai grandios şi mai ispititor pentru un artist decît spectacolul oferit de revoluţia conştiinţei umane? Comunicînd lumii această experienţă omenească, fără precedent, literatura şi arta societăţii socialiste se pot plasa în mod îndubitabil în avangarda creaţiei estetice universale. În paranteză fie spus, am fi mulţumiţi dacă arta noastră nouă ar ocupa în lume locul pe care îl ocupă economia românească prin ritmul ei înalt şi înalt ales, politica externă socialistă, dinamica şi profund raţională, închinată colaborării şi păcii, sprijinirii noului în lume, pe care o promovează partidul şi guvernul român şi care stîrneşte alita interes, alita simpatie şi admiraţie pe toate continentele.

Nu este oare paradoxal să fie considerat „de avangardă” curentul artistic care înfăţişează convulsiile unei lumi muribunde, arta care glorifică obşescul, înfruntă moartea, marea, a clasei istorice condamnata, arta viciată ea însăşi de acest climat spiritual, şi care prezintă simptomele unei boli incurabile, ale agoniei drept ale vieţii? De ce nu se impune în avangardă arta care dezvoltă naşterea lumii noi, dominată şi de durerile fetei, dar şi de marea, sfînta emoţie a zîmbirii? Este oare mai născut apusul plumburiu de iarnă decît răsăritul ştiinţelor al zilei de primăvară? Intenţionez deci lumina? Evident, nu! Atunci?

Nu cumva, o dată cu lepadarea unor noţiuni teoretice care învederă înţelegerea dogmatică, constrîngătoare a sensului de artă realistă, unui al lepadat şi interesul pentru realitatea socialistă? De ce să nu spunem deschis, într-adevăr, unii tovarăşi s-au lăsat fascinaţi de aza-zisă nouăte a culturii care clamează destinul trist al lumii vechi. Iar ceea ce este cu adevărat nou în viaţa noastră s-au grăbit să catalogheze ca învechit, confundîndu-l cu ceea ce era depăşit în accepţiunea veche a unui notoriu. Dar oare cînd constatăm că un fenomen este interpretat greşit, ne mulţumim să modificăm cuvîntul care îl defineşte, nu schimbăm în primul rînd fondul interpretării? În cazul nostru, se pare că s-a schimbat o interpretare greşită cu alta la fel de greşită. Redarea simplistă, schematică a socialismului — deci pînă la urmă ne-realistă — a fost înlocuită de către unii print-o „complexitate” inventată, artificială, nebulosă — tendinţă care are tot alt de puţin comun cu realismul ca şi prima dezavuată la timpul său. Am greşit lăsînd să plutească asemenea confuzii în viaţa noastră culturală. Am greşit — şi aici îmi fac o gravă vină proprie — neoraginzînd dezbateri aprofundată a acestor noţiuni şi tendinţe, neescuzînd confuziile de fond, de pe poziţiile filozofice noastre materialist-dialectice. Şi dacă e să fim sinceri cu noi înşine, trebuie să recunoaştem că nu am făcut-o aşa cum trebuia, dintr-un spirit de comoditate ideologică, dintr-o pornire, conştientă sau nu, de eludare a dificultăţilor pe care le implică înfruntările teoretice complicate.

Stimaţi tovarăşi,

Partidul mi-a încredinţat recent răspunderea de a conduce nou creatul Consiliu al Culturii şi Educaţiei

Cuvîntul tovarăşului GHEORGHE PANĂ

(Întrare din pag. 1)

doi ani, îmi reproşez direct că nu au fost sprijinite în suficientă măsură organele şi organizaţiile de partid în exercitarea rolului lor de conducător politic, la nivelul cerinţelor actuale, în toate domeniile de activitate şi îndeosebi în cel al muncii politico-educative. Nu s-au sesizat întodeauna la timp deficienţele existente în munca acestora şi nu s-au făcut conducătorii partidului propunerii corespunzătoare. Unele organizaţii de partid desfăşoară o slabă activitate; sînt membri de partid şi între aceştia şi unele cadre de conducere din unităţile economice, în-

sistuite, ministere şi alte organe centrale ca de exemplu la Ministerul Investimîntului, Comerţului Exterior, Energiei Electrice, care participă slab la viaţa de organizaţie, manifestă uneori indisciplină şi lipsă de răspundere în îndeplinirea sarcinilor. Organizaţiile de partid au intervenit în multe cazuri cu înfrîngere pentru înlăturarea acestor deficienţe, pentru tragerea la răspundere a celor care respectă îndatoririle statuate, indiferent de gradul şi funcţia ocupată.

Sectia organizatorică, cu toate eforturile făcute, nu a reuşit să sprijine suficient — aşa cum a apreciat secretarul nostru general — organizaţiile de partid de la unimile de creatori, cele din presă, de la radio şi televiziune. Ani de zile, de aceste organizaţii, s-au ocupat sporadic şi sectia de propagandă şi cea organizatorică. Cu toate acestea, au avut loc manifestări la nivelul comitetelor judeţene. Dacă aceste organizaţii de partid ar fi fost ajutate mai mult, dacă ele ar fi fost mai prezente în viaţa unimilor de creatori, ar fi contracarat din timp şi în mod energetic anumite manifestări străine care s-au făcut loc în unele lucrări literare şi artistice. Spre deosebire de alii creatori, înşişi putea fi determinată apariţia mai multor opere valoroase, inspirate din realităţile orînduirii noastre şi din izvorul viu, sănătos, plin de puritate, omenie şi forţă morală, care este sufletul poporului român.

Era necesar să ne ocupăm mai organizat de înarmarea activului de partid cu cunoaşterea profundă a esenţei hotărîrilor de partid şi de ştiinţelor care stau la baza acestor hotărîri bune, avem indicaţii clare, dar, cum sublinia tovarăşul Ceauşescu la înţinirea pe care a avut-o secretarii comitetelor judeţene ce se ocupă de problemele organizatorice, nu întodeauna ne-am ocupat de asigurarea condiţiilor şi organizarea aplicării în viaţă a acestora. Din această cauză, hotărîri importante de partid de stat sînt insuficient cunoscute de toţi membrii partidului şi nu se înfăptuiesc peste tot conform cerinţelor. Se impune să acordăm o mai mare atenţie perfecţionării sistemului de instruire a activului de partid şi ridicării calităţii pregătirii acestuia, îmbunătăţirii stilului şi metodelor de muncă ale organelor şi organizaţiilor de partid de sus şi pînă jos.

O atenţie deosebită trebuie să acordăm sporirii rolului educativ al adunărilor generale, al întregii vieţi de partid. Pentru a înlătura neajunsurile, practica de a înlocui uneori munca politică cu măsuri administrative, va trebui să orientăm cu mai multă insistenţă organele şi organizaţiile de partid să pună sistematic în discuţia comitetelor principalele probleme ale vieţii şi de activităţii colectivelor respective, să promoveze neapărat în activitatea lor spiritul critic şi autocritic, să stabilească cu mai mult discernămint tematica adunărilor, transformînd fiecare organizaţie de partid şi fiecare adunare generală într-o şcoală de educare politică a comunistilor. Se impune ca membrii organelor de partid, în primul rînd, să participe în mod obligatoriu la pregătirea şi desfăşurarea adunărilor generale ale organizaţiilor de partid, la informarea comunistilor, la clarificarea problemelor ce se ridică, la stabilirea măsurilor şi organizarea muncii consacrate aplicării lor, să se deplaseze mai mult în teren, să participe direct la munca de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

Ţinînd seama de rolul sporit ce revine comitetelor în etapa actuală — şi tovarăşul Ceauşescu a prezentat în expunerea sa jaloanele unui adevărat cod de comportare politică şi etică a membrului de partid — va trebui să manifestăm mai mult preocupare de bază pentru a lua contact direct cu masa membrilor de partid, pentru a cunoaşte bine preocupările lor şi a le asculta părerile şi propunerile.

municipal de partid să treacă cu vederea, să nu la cea mai combativă atitudine împotriva unor asemenea grave manifestări?

Trebuie să luăm măsuri categorice împotriva celor care încălcă cinstea, încălcă moralitatea. Întăririle sociale şi cetăţeneşti, faţă de cei care nu-si respectă familia şi prin comportarea lor devin un factor nociv în educarea propriilor lor copii, propagă idealuri morale înalte, iar în viaţa particulară le calcă în picioare. Mai avem unele cadre care se ocupă puţin de pregătirea lor politico-ideologică şi profesională, ceea ce diminuează eficienţa muncii pe care o desfăşoară şi duce la rămînerea lor în urma vieţii.

În expunerea prezentată plenarei, tovarăşul Ceauşescu a exprimat, cu maximum de claritate şi concizie ce trebuie să înţelegem atunci cînd vorbim despre o înaltă conştiinţă socialistă. Aceste cerinţe sînt valabile pentru toţi membrii societăţii noastre, dar cu altă mai imperios se impun cele pentru cadrele de la toate nivelurile de conducere. Indiferent de domeniul unde lucrează, cadrele de conducere trebuie să acţioneze ca oameni politici, să aplice cu fermitate în viaţa lina politică a partidului, să manifeste în toate împrejurările o atitudine avansată, revoluţionară, demnă de militanţi comunisti.

Tovarăşi,

În strînsă unitate cu activitatea partidului, de dezvoltare a forţelor de producţie, de perfecţionare a relaţiilor sociale şi de faurire a omului nou, se află politica internaţională a partidului şi statului nostru. Această politică este pusă consecvent în slujba intereselor poporului, a nobililor idealuri ale socialismului şi păcii. Situndu în centrul poli-

ticii sale externe prietenia, colaborarea şi alianţa cu toate ţările socialiste, înfăptuirea coeziunii sistemului mondial socialist. România dezvoltă larg colaborarea cu ţările socialiste vecine. Am aici în vedere, în primul rînd, prietenia.

În lupta împotriva imperialismului, în colaborarea cu Uniunea Sovietică, tara Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. „Nutrim — spune tovarăşul Ceauşescu — cele mai calde sentimente de prietenie faţă de popoarele Uniunii Sovietice, marea noastră vecină, faţă de comunistii sovietici. Vom face totul pentru dezvoltarea prieteniei şi colaborării între cele două ţări şi partide”.

Noul tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre România şi Uniunea Sovietică consfinţeşte legăturile trainice statornicite între ţările noastre, hotărîrea celor două partide şi state de a intensifica şi amplifica colaborarea reciprocă în interesul popoarelor lor, al cauzelor generale a socialismului şi securităţii internaţionale. Se lărgesc şi se diversifică relaţiile economice româno-sovietice, există perspective largi pentru dezvoltarea cooperării în producţie între cele două ţări. De asemenea, se extinde colaborarea în domeniul ştiinţei, tehnicii, culturii.

Doresc să relev dezvoltarea relaţiilor dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, schimburile de delegaţi din acest an care au contribuit la cunoaşterea reciprocă a experienţei în munca de partid, precum şi schimburile de delegaţi şi de experienţă între organizaţiile obşteşti judeţene, orase şi întreprinderi industriale şi agricole. Avem convingerea că dezvoltarea relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre ţările şi partidele noastre pe baza principiilor marxism-leninismului şi internaţionalismului socialist corespunde auzîntului po-

porului român şi ale popoarelor sovietice, serveşte cauzelor întăririi unităţii ţărilor socialiste, mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, cauzei generale a socialismului şi a păcii.

Acordăm atenţie, de asemenea, dezvoltării prieteniei şi colaborării cu celelalte ţări socialiste vecine, Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria pe plan politic, economic, ştiinţific, tehnic şi cultural, cu partidele din aceste ţări, avînd convingerea că aceasta contribuie la păşirea fiecăruia dintre popoarele noastre, la promovarea intereselor socialismului, ale înţelegerii şi cooperării internaţionale.

În acelaşi timp, întărim şi dezvoltăm colaborarea pe multiple planuri cu celelalte ţări socialiste din Europa, Asia şi America Latină.

Bunele raporturi pe care le avem cu toate ţările socialiste ilustrează viu justatea orientării politicii noastre externe de Congresele al IX-lea şi al X-lea ale partidului, ne întăresc hotărîrea de a persevera în înfăptuirea acestei politici, aducîndu-ne în acest fel contribuţia la întărirea unităţii sistemului mondial socialist, a partidelor comuniste şi muncitoreşti.

Tovarăşi, am convingerea că aplicarea în viaţă a complexului de măsuri privind educaţia socialistă a maselor, pe care le cuprinde strălucitoarea expunere a tovarăşului Ceauşescu, parte integrantă a măreţului program de faurire a socialismului, va duce la ridicarea conştiinţei socialiste a maselor, la înălţarea nivelului actual şi viitoare ale dezvoltării socialismului.

Doresc să încredinţez plenarei Comitetului Central că voi face tot ce-mi stă în putinţă pentru a contribui la aplicarea în viaţă a acestui luminos program.

Cuvîntul tovarăşului VASILE PATILINET

nicire cotidiană. Spre deosebire de aceasta, care are ca rezultat dezvoltarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la actuala Plenară, datorită mentalităţilor generate de clasele exploatare, continuă să existe tendinţe de parazitism din partea unui număr restrîns de cetăţeni care trăiesc pe seama altora, pe care, de fapt, îi exploatează.

Participînd la dezbaterile documentelor în judeţe, organe centrale şi militare, am văzut manifestări de înfrîngere în viaţă, care pe o plăgă străină socialismului, eticii comuniste.

Că numărul şi gravitatea multora dintre faptele de parazitism — ca de altfel orice alte manifestări antisociale — pot fi reduse, rezultă din înşirîi scîdere înregistrată în acest domeniu, ca urmare a ansamblului de măsuri politico-ideologice şi organizatorice tot mai eficiente.

Aşa de pildă, acele categorii de infractori care exprimă mai pregnant modul în care se manifestă în trimestrul III/1971 — adică în perioada dezbaterii documentelor — a scăzut cu o pătrime faţă de trimestrul I/1971.

Descreşterea putea să fie şi mai substanţială dacă toţi comunistii din organele de stat, economice şi obşteşti, din organele de miliţie, securitate, procuratură şi justiţie ar fi manifestat mai multă fermitate şi operativitate pentru aplicarea întocmai a prevederilor legale în descalperie şi combaterea parazitismului şi a pagubelor ce s-au adus avutului obşteşti.

Aşa se explică şi faptul că există astăzi mai de cazuri de infracţiuni cu autori nedescoperiţi, unii de mai mulţi ani, ceea ce reprezintă un grav pericol social din partea acestora, care rămăşi necunoscuţi, în stare de libertate, pot săvîrşi în continuare acte antisociale.

Deşi comunistii şi nemembru de partid, care activează în sistemul organelor de miliţie, securitate şi judiciar, si-au sporit fermitatea, mai sînt cazuri cînd unele instanţe pronunţă pedepse blînde împotriva unor hofi şi delapidatori, nu se stăruie în suficientă măsură pentru efectuarea la timp a urmăririi penale şi a judecării cauzelor, ceea ce atenuază destul de grav rolul educativ al hotărîrilor judecătoreşti pronunţate. În cursul semestrelui I al acestui an, 16-20 la sută din infracţiunile privind avutul obşteşti au fost sancţionate cu înţirzi de 1-3 luni peste prevederile legale.

Propaganda juridică, deşi mai eficientă ca în trecut, nu a cuprins întregul popor, primind mai puţin în rîndul maselor largi ale celor care muncesc. Aşa se explică necunoaşterea de către unii a legilor ţării. Membrii de partid folosesc încă în mică măsură mijloacele de influenţă şi de prevenire specifice activităţii judiciare. Astfel, în semestru I/1971 au fost judecaţi la data locului număr 6,5 la sută din infractorii care au plăcută avutul obşteşti. Au fost prelucrate hotărîrile de condamnare a celor vinovaţi în colective unde au muncit numai în 25,5 la sută din cazuri, ceea ce este mult prea puţin faţă de cei peste 17000 jurişti existenţi în ţară.

Legea privind controlul averilor — instrument dintre cele mai eficiente în lupta împotriva tendinţelor de înalţare, de îmbogăţire fără muncă — a fost aplicată cu unele rezultate în multe din judeţele ţării, descoperindu-se 900 de cazuri de îmbogăţire pe căi necinstite, persoanele în cauză însumînd valori de peste 50 milioane lei din avutul obşteşti şi veniturile oamenilor muncii.

Din lipsa de preocupare şi a organelor judeţene de partid, unor comisi de cercetare şi instanţe judecătoreşti au rezolvat anumite cazuri de pe poziţii împăciuitoare, acceptînd cu uşurinţă tot felul de justificări invocate de cei învinuţi, care au reuşit să treacă drept legal dobîndite o serie de bunuri care ulterior s-a dovedit că sînt obţinute pe căi necinstite.

La toate acestea a contribuit şi faptul că Ministerul de Justiţie şi Procuratura Generală nu s-au ocupat îndeajuns pentru a controla şi ajuta organele din subordine.

Pînă unde poate duce atitudinea de gurăcască şi lipsa de control din partea unor organe de partid şi de stat ne dovedeşte cazul unui afacerist notoriu, neîncadrat în cîmpul muncii. Acesta, cu sprijinul unor cadre cu munci de răspundere de la Consiliul popular al municipiului Bucureşti a reuşit să-şi construiască în plin centrul Capitalei un bloc de 3 etaje, cu 7 apartamente şi diverse anexa, cu bani şi materiale obţinute pe căi frauduloase.

O dată cu dezbaterile documentelor, atenţia a fost îndreptată şi împotriva celor care obţin venituri pe căi necinstite şi ocupă funcţii de răspundere, în prezent fiind pe rol, din toate categoriile sociale, de două ori mai multe cazuri faţă de 1969.

O altă formă în care îşi găseşte expresia, în mod pregnant, parazitismul, o constituie modul de viaţă al unor elemente, care, sfidînd normele de convieţuire socială, refuză pur şi simplu să se încadreze în muncă. La un sondaj făcut de organele de miliţie, în colaborare cu alte organe de stat şi obşteşti, doar la un număr-mic de judeţe au fost identificate 32.000 asemenea persoane, din care numai în Capitală sînt 20.000 care trăiesc din expediente, pe seama părinţilor, fraţilor sau altor persoane. Asemenea elemente parazitare, neîncadrate în muncă au săvîrşit, din toate infracţiunile şi contravenţiilor cercetate şi judecate în perioada 1970-1971, aproximativ 25 la sută.

Datorită lipsei unui control riguros din partea organelor de partid, a comunistilor din consiliile populare, organelor financiare şi de turism asupra modului de folosire a unor spaţii particulare, s-a ajuns ca unii dintre cetăţeni să nu mai închirieze prin agenţiile de turism, sustrăgîndu-se de la plata impozitului legal, realizînd uneori venituri anuale între 65.000-100.000 lei. Numai la un sondaj efectuat în Bucureşti s-au constatat 65 de cazuri în care persoanele respective şi-au închiriat întregul apartament, unii dintre acestea lucrează în provincie, iar alţii se mulţ la vecini, rude şi prieteni.

Cu părere de rău trebuie să constatăm că unii tovarăşi cu munci de răspundere din diferite organe centrale şi locale, dar cu o slabă conştiinţă comunistă, dau un mod de viaţă mic-burghiez şi creează copiii lor un mediu nociv, neobligaţi să muncască sau să înveţe, lăsîndu-i să frecventeze baruri şi cafenele, creîndu-le în acest fel condiţii generatoare de acte antisociale, contrare eticii socialiste. Aceşti părinţi cauzează un mare rău viitorului propriilor lor copii şi în acelaşi timp afectează serios interesele societăţii noastre.

Fără a nega existenţa unor instrumente legale foarte eficiente şi care nu au fost întodeauna aplicate, tîn să arăt că dispoziţiile legale existente nu permit, sub sancţiune penală sau măcar contravenţională, obligarea celor capabili, dar care se sustrag timp îndelungat să lucreze, aşa cum se procedează în alte ţări, unde se pune în vedere celor în cauză ca într-un anumit termen să se încadreze în muncă, iar în caz contrar sînt judecaţi şi condamnaţi la muncă corecţională.

După cum se stie, Constituţia noastră prevede doar că „munca este o îndatorire de onoare pentru fiecare cetăţean al ţării”. Cred însă că, pen-

(Continuare în pag. a III-a)

Cuvîntările rostite la Plenara C.C. al P.C.R.

Cuvîntul tovarăşului VASILE PATILINET

(Urmează din pag. a II-a)

Tu cei care nu înțeleg și slidează muncă, ar fi neapărat să se studieze de către noi organ legislativ, ca și în Constituția noastră să se prevadă obligația de muncă, așa cum se consacră în mod expres în constituțiile altor țări, unde se prevede: „obligatia tuturor membrilor societății de a presta o muncă utilă”. Această prevedere trebuie înțeleasă, după cum se și subliniază în unele constituitii, în sensul că, pentru a fi capabili, muncă constituie o obligație fundamentală, fiind izvorul tuturor drepturilor, iar cel ce nu muncă, nu se poate bucura de drepturi și protecție socială.

Societatea noastră socialistă, societate modernă, cu toate multiplele măsuri ce se iau pentru creșterea capacității muncii, nu poate renunța la lărua muncii, ci o obligă, stringere împotriva elementelor înrăite — putine la număr — care sfidează normele de conviețuire socialistă și opinia publică, dovădundu-se refractare la orice măsuri de educație și care prin acțiunile lor sînt un factor negativ care lezează interesele întregii societăți.

În continuare, așa dori să subliniez necesitatea ca organele locale ale puterii de stat să mîntorească economic, ajutate de comitetele județene, municipale și orășenești, să se ocupe de folosirea mai deplină, mai rațională, a bratelor de muncă existente pe plan local. În acest sens, consider necesar să se acorde o atenție deosebită pregătirii, cu răbdare și grijă, a femeilor pentru a fi încadrate pe locuri de muncă specifice lor, dar unde, în prezent, lucrează bărbați, urmînd ca acestora să li se dea o întrebuintare mai utilă. Astfel, în luna octombrie a.c. exista pe sat și la muncă agricole o mare nevoie de forțe de muncă. Pentru acoperirea cerințelor ar fi putut fi atrase bratele de muncă necupate în producție, dar că există mai multă preocupare din partea ministerelor economice, a unor organe locale de partid și de stat, care cer cu insistență să li se aprobe tot mai multe investitii, ceea ce este normal, dar cînd este vorba de execuția investițiilor, continuă să ceară ca aceasta să fie realizată de la centru sau de către alții.

Este demn de remarcat participa-

rea și aportul Forțelor noastre Armate pe santierul economiei naționale, unde și-au îndeplinit misiunea primară, și pe viitor ele vor executa cu cinste, ordinul comandantului suprem. Este necesar însă ca militarii să fie folosiți pe santier mări, și nu pentru a suplini, în unele cazuri, lipsa de organizare și de antrenare în muncă a forțelor existente pe plan local.

Tovarăși,

Legalitatea noastră socialistă — chemată a contribui la consolidarea ordinii și disciplinei sociale — s-a legat pentru todeauna de numele tovarășului Nicolae Ceaușescu, care, animat fiind de cele mai înalte idealuri de justiție și echitate socială, a reușit să dezvolte un respect neabătut pentru voința clasei muncitoare, exprimată în legile statului nostru.

Ofensiva revoluționară pe care a declanșat-o împotriva oricăror abuzuri și samavolnicii, a necinstei și a tuturor ilegalităților, face din secretarul nostru general, intruchiparea aceluia spirit de dreptate socială, pe care îl are poporul nostru a luptat veacuri de-a rîndul.

Grijă neabătută pentru ordinea de drept — astfel încît nici un cetățean nevinovat să nu mai fie condamnat și nici un vinovat să nu scape de rigorile legii — a fost imprimată în întreaga noastră legislație și poartă puternică amprentă a personalității sale.

Tovarăși,

Dezbaterile acestor documente în unitățile M.F.A., C.S.S., M.A.I., a evidențiat încă o dată dragostea și devotamentul tuturor militanților față de partid, față de comandantul nostru suprem, hotărîrea lor neîmbrumătată pentru întărirea capacității de apărare a țării și a legalității socialiste.

Trebule să raportăm însă că lipsurile semnificate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunere se găsesc și în activitatea organelor și organizațiilor de partid din unitățile militare. Unele cadre militare nu se ocupă cu atenție de problemele muncii politice, nu cunosc starea din unități, ca rezultat al slăbului contact direct cu viața.

Sînt și cazuri cînd unii comandanți încearcă să întărească disciplina și ordinea militară numai prin pedepse și chiar practici disciplinare neregulate, în timp ce munca de la om la om este neglijată.

La această stare de lucruri a contribuit și faptul că unele cadre cu funcții de conducere de la M.A.I. și C.S.S., un timp îndelungat nu au fost încadrate în mod organizat la diferite forme de pregătire politico-ideologică.

Secretariatul C.C. al P.C.R., analizînd recent stadiul și eficiența muncii politice și de pregătire profesională a cadrelor din unitățile M.A.I. și C.S.S., a stabilit că în organizarea și desfășurarea acestei activități nu au existat o coordonare unitară, o suficientă preocupare pentru asigurarea unui conținut bogat în idei, hotărînd o seamă de măsuri pentru ridicarea combativității revoluționare și a spiritului militant, pentru cultivarea înaltelor trăsături morale, profesionale și de luptă, cum sînt curajul, dîrzenia, fermitatea, vigilența și spiritul de sacrificiu.

Sînt pe deplin conștient, că eu personal și activități din secția pe care o conduc nu ne-am ocupat suficient de controlul permanent pentru îndeplinirea hotărîrilor C.C. al P.C.R. cu privire la muncă politico-ideologică în unitățile M.F.A., M.A.I., C.S.S. și Justiție, nu am reușit să ajutăm și mai mult comunistii din aceste unități și nu am reușit să formăm la timp conștientizarea partidului pentru deficiențele constatate.

Pentru neajunsurile existente în activitatea de propagandă și în muncă politico-ideologică din unitățile M.F.A., M.A.I. și C.S.S., consider că o vină poartă și Secția de Propagandă, precum și secretarii C.C. al P.C.R. care, în decursul anilor, au răspuns de această secție pentru care activitatea de propagandă în armată nu a constituit o preocupare concretă de zi cu zi, ci ocazională.

Pătruns de sentimentul responsabilității politice, de la această înaltă tribună, asigur Plenara, ca și pe dumneavoastră stimulez tovarășii Nicolae Ceaușescu, ca istoric program de educație comunistă pe care lași dat țării va constitui pentru mine documentul de căpătîi în întreaga mea activitate de viitor.

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central al partidului dezbate o problemă de mare importanță, cu adînc implicății în viața socială și politică a țării, o latură înseparabilă a întregului nostru program, la Programul elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român.

Amplă expunere prezentată plenarei de tovarășul Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, sintetizează, pe baza învățăturii marxist-leniniste, a materialismului dialectic și istoric, concepția revoluționară, via, creație, a partidului nostru cu privire la rolul și importanța activității politice și ideologice în condițiile actuale ale dezvoltării societății noastre socialiste.

Hotărîrile adoptate de Comitetul Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român — la propunerea tovarășului Ceaușescu — privind îmbunătățirea activității politico-ideologice în rândurile militanților de partid, ridicarea conștiinței socialiste a întregului nostru popor au fost aprobate cu entuziasm de oamenii muncii și îndosebiți clasa noastră muncitoare. Sub conducerea organizațiilor de partid, sindicatele au analizat în lumina acestor măsuri propriile lor activități cu masa largă a oamenilor muncii. S-au organizat dezbateri în toate unitățile economice și social-culturale, cu conducerea instituțiilor culturale, ale raioanelor și activitate înnumărată de analize și măsuri adoptate de plenara Uniunii Generale a Sindicatelor care a avut loc nu de mult.

Caracteristic tuturor acestor dezbateri organizate de sindicate — la care au participat aproape 4 milioane de oameni ai muncii și în cadrul cărora au luat cuvîntul peste 80 de mii de tovarăși — este în primul rînd reafirmarea deplină a conștiinței politice interne și externe a partidului și statului nostru, angajarea fermă de a aplica neabătut hotărîrile Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, a măsurilor preconizate pentru îmbunătățirea muncii de educație marxist-leninistă, de dezvoltare a conștiinței socialiste.

În acest mod cum s-au desfășurat dezbaterile, intrinsecă și înaltă năra față de neajunsurile și rămănele în urmă, față de deficiențele influențe ale ideologiei și moralei burgheze. Sindicatele dispun de o puternică bază materială, de o experiență pozitivă care va trebui să o dezvoltăm întrucît dispunem de 20 de case de cultură și sindicatele, 4200 de cluburi și săli de cultură, peste 5000 de biblioteci. În prezent, în întreprinderi și în instituții activă, peste îndrumarea directă a sindicatelor, peste 4600 de formații artistice de amatori care cuprind aproape 70.000 de oameni ai muncii. În ultimul an au luat o amploare din ce în ce mai mare diferitele cercuri cu caracter tehnic aplicativ, de creație literară, plastică, la care activează peste 40.000 de oameni ai muncii. Sîntem însă conștienți că actuala bază materială nu este suficientă folosită. Tocmai de aceea sindicatele au stabilit și în acest sens unele măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității.

Concluzionînd stîrș cu Consiliul Cultural și Educației Socialiste, cu unitățile de creație, lîchidînd cu hotărîre neajunsurile care s-au evidențiat larg în dezbaterile care au avut loc, vom asigura ca aceste instituții de sindicate să devină puternice focare de cultură și de educație muncitorească revoluționară. În același timp, consider necesar ca îndosebi în întreprinderile noi înființate, în centrele noi muncitorești, să se asigure în anii următori construirea unor săli și cluburi necesare desfășurării acestor activități. Apreciez că o greață faptul că în ultimii ani peste 100 de cluburi și săli de cultură au primit o altă destinație decît cea inițială.

Acordînd în continuare deosebită atenție înfăptuirii sarcinilor privind dezvoltarea industriei, agriculturii, științei și culturii, îmbunătățirii conștiinței a nivelului de viață al celor ce muncesc, sindicatele au acționat în toate direcțiile care au avut loc, vom asigura ca aceste instituții de sindicate să devină puternice focare de cultură și de educație muncitorească revoluționară. În același timp, consider necesar ca îndosebi în întreprinderile noi înființate, în centrele noi muncitorești, să se asigure în anii următori construirea unor săli și cluburi necesare desfășurării acestor activități. Apreciez că o greață faptul că în ultimii ani peste 100 de cluburi și săli de cultură au primit o altă destinație decît cea inițială.

Acum, pentru că sîntem în ajunul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, vă rog să-mi permiteți să salut acest mare eveniment al epocii noastre, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, să felicit pe oamenii muncii sovietici pentru remarcabile realizări dobîndite în toate domeniile de activitate, și să le urez noi succese în nobila muncă de construire a comunismului în Uniunea Sovietică, în lupta pentru progres, pentru pace în lume.

Sînt de acord, pentru toate tezele din expunerea prezentată plenarei de secretarul general al partidului. Sînt de acord și cu propunerea tovarășului Emil Bodnaraș ca raportul tovarășului Ceaușescu să fie inclus în documentele plenarei.

Dragi tovarăși,

Ne aflăm cu toții sub impresia remarcabilei expuneri prezentată plenarei de tovarășul Ceaușescu, adevărat model de analiză marxist-leninistă, de autentic spirit revoluționar în abordarea problemelor alte de complex ale ideologiei, culturii, educației și ale construcției socialiste în general. Sîntem în prezența unui document de mare valoare programatică, a cărei înfăptuire se va face puternic simțită în întreaga activitate a partidului nostru.

Cele peste trei luni de dezbateri a problemelor și activităților politice, ideologice și cultural-educative, care au precedat această plenară, reprezintă un eveniment fără precedent în istoria partidului nostru. Această dezbateri a constituit un viguros antidot împotriva tendințelor de pragmatism îngust în activitatea organelor și organizațiilor de partid, care organelor de stat și economice, organizațiilor de partid, a fiecăruia dintre noi, un antidot împotriva clișeei și a subaprecierii la tot ce ține de plămîdirea conștiinței socialiste, de formarea omului nou, a societății noi, animat de claritatea teului, de o singură responsabilități civică, de o idealologie revoluționară și de principii etice înalte.

As dori să subliniez în această ordine de idei două aspecte de covînsătoare semnificație ale pos-

te în anii construcției socialiste, succesele remarcabile înregistrate în realizarea sarcinilor întregului cincinal, și în lunile acestui an, sînt rodul luptei și muncii eroice a clasei noastre muncitoare, a țărînimii, a intelectualității, a oamenilor muncii români, maghiari, germani și a alte naționalități, vîrșnici și tineri, a militanților de față a întregului nostru popor, care în toți acești ani ai construcției socialiste, înfruntînd numeroase greutăți, muncind cu abnegație și spirit de sacrificiu, au urmat și urmează cu neîmbrumătată încredere Partidului Comunist Român, a cărei politică se identifică cu cele mai înalte aspirații pentru progres, pentru civilizație, pentru socialism și comunism.

Noua etapă în care am pășit, înfăptuirea cu succes a sarcinilor fauririi societății socialiste multilaterale dezvoltate impun ca o necesitate determinată îmbunătățirea activității politice și ideologice, creșterea conștiinței socialiste a maselor, a cunoștințelor de specialitate, de cultură generală, azerarea relațiilor în societate pe principii etice și echității socialiste.

Trebule să subliniem că după dezbaterile din plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român a rolului și sarcinilor sindicatelor în etapa actuală, a expunerii făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu acest prilej, în urma hotărîrilor adoptate de Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor, se remarcă o înnoțire a activității sindicatelor, o mai activă participare la elaborarea și aplicarea politicii partidului și statului la rezolvarea problemelor complexe ale construcției socialiste. Sîntem însă conștienți că pentru îmbunătățirea activității sindicatelor mai avem încă multe de făcut. Au fost luate unele măsuri pentru intensificarea muncii politico-educative în grupele sindicale, la locurile de muncă, unde se dezbate cu mai multă responsabilitate problemele profesionale, pentru cunoașterea și respectarea legilor statului, a regulilor de comportare în familie și societate, se adoptă o atitudine mai hotărîtă împotriva diferitelor influențe ale ideologiei și moralei burgheze. Sindicatele dispun de o puternică bază materială, de o experiență pozitivă care va trebui să o dezvoltăm întrucît dispunem de 20 de case de cultură și sindicatele, 4200 de cluburi și săli de cultură, peste 5000 de biblioteci. În prezent, în întreprinderi și în instituții activă, peste îndrumarea directă a sindicatelor, peste 4600 de formații artistice de amatori care cuprind aproape 70.000 de oameni ai muncii. În ultimul an au luat o amploare din ce în ce mai mare diferitele cercuri cu caracter tehnic aplicativ, de creație literară, plastică, la care activează peste 40.000 de oameni ai muncii. Sîntem însă conștienți că actuala bază materială nu este suficientă folosită. Tocmai de aceea sindicatele au stabilit și în acest sens unele măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității.

Concluzionînd stîrș cu Consiliul Cultural și Educației Socialiste, cu unitățile de creație, lîchidînd cu hotărîre neajunsurile care s-au evidențiat larg în dezbaterile care au avut loc, vom asigura ca aceste instituții de sindicate să devină puternice focare de cultură și de educație muncitorească revoluționară. În același timp, consider necesar ca îndosebi în întreprinderile noi înființate, în centrele noi muncitorești, să se asigure în anii următori construirea unor săli și cluburi necesare desfășurării acestor activități. Apreciez că o greață faptul că în ultimii ani peste 100 de cluburi și săli de cultură au primit o altă destinație decît cea inițială.

Acordînd în continuare deosebită atenție înfăptuirii sarcinilor privind dezvoltarea industriei, agriculturii, științei și culturii, îmbunătățirii conștiinței a nivelului de viață al celor ce muncesc, sindicatele au acționat în toate direcțiile care au avut loc, vom asigura ca aceste instituții de sindicate să devină puternice focare de cultură și de educație muncitorească revoluționară. În același timp, consider necesar ca îndosebi în întreprinderile noi înființate, în centrele noi muncitorești, să se asigure în anii următori construirea unor săli și cluburi necesare desfășurării acestor activități. Apreciez că o greață faptul că în ultimii ani peste 100 de cluburi și săli de cultură au primit o altă destinație decît cea inițială.

Acum, pentru că sîntem în ajunul aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, vă rog să-mi permiteți să salut acest mare eveniment al epocii noastre, care a deschis o eră nouă în istoria omenirii, să felicit pe oamenii muncii sovietici pentru remarcabile realizări dobîndite în toate domeniile de activitate, și să le urez noi succese în nobila muncă de construire a comunismului în Uniunea Sovietică, în lupta pentru progres, pentru pace în lume.

Sînt de acord, pentru toate tezele din expunerea prezentată plenarei de secretarul general al partidului. Sînt de acord și cu propunerea tovarășului Emil Bodnaraș ca raportul tovarășului Ceaușescu să fie inclus în documentele plenarei.

Dragi tovarăși,

Ne aflăm cu toții sub impresia remarcabilei expuneri prezentată plenarei de tovarășul Ceaușescu, adevărat model de analiză marxist-leninistă, de autentic spirit revoluționar în abordarea problemelor alte de complex ale ideologiei, culturii, educației și ale construcției socialiste în general. Sîntem în prezența unui document de mare valoare programatică, a cărei înfăptuire se va face puternic simțită în întreaga activitate a partidului nostru.

Cele peste trei luni de dezbateri a problemelor și activităților politice, ideologice și cultural-educative, care au precedat această plenară, reprezintă un eveniment fără precedent în istoria partidului nostru. Această dezbateri a constituit un viguros antidot împotriva tendințelor de pragmatism îngust în activitatea organelor și organizațiilor de partid, care organelor de stat și economice, organizațiilor de partid, a fiecăruia dintre noi, un antidot împotriva clișeei și a subaprecierii la tot ce ține de plămîdirea conștiinței socialiste, de formarea omului nou, a societății noi, animat de claritatea teului, de o singură responsabilități civică, de o idealologie revoluționară și de principii etice înalte.

As dori să subliniez în această ordine de idei două aspecte de covînsătoare semnificație ale pos-

tea spiritului de ordine și disciplină al colectivelor, al fiecărui muncitor. De aceea, cu toate rezultatele incontestabile obținute în aceste domenii, se mai mențin încă în multe întreprinderi serioase neajunsuri: o mare risipă de timp, de materiale și de fonduri, care frînează valorificarea superioară a rezerveelor existente, dezvoltarea mai rapidă a economiei. În unele unități continuă să se manifeste un spirit de îngăduință și de toleranță care favorizează actele de indisciplina, realizarea unor produse de slabă calitate, furturi și sustrageri din avutul obștesc. Trebuie însă să vă spun deschis că unele neajunsuri existente sînt determinate și de modul în care se respectă și se aplică unele legi ale statului nostru. Am adoptat în ultimii ani multe legi bune, care reglementează diferite sectoare ale activității economice și de stat. Însă prevederile unora din aceste legi nu se aplică și nu se respectă încă în toate întreprinderile. Să luăm, de pildă, Legea contractelor economice. Nerespectarea contractelor încheiate, a termenelor de livrare, creează nu numai greutăți în realizarea sarcinilor de plan, dar duc în multe întreprinderi la lucrul în asalt, determinînd efectuarea unui număr mare de ore peste programul legal de muncă. În unele întreprinderi din industria ușoară, de pildă, unde, după cum se știe, lucrează un număr foarte mare de femei și unde coeficientul de schimburi este mai ridicat decît în construcția de mașini s-au lucrat un mare număr de ore suplimentare, majoritatea efectuîndu-se în zilele de repaus. Ministerul Industriei Ușoare nu a acționat cu toată hotărîrea pentru a găsi soluțiile tehnice și organizatorice necesare realizării planului de producție în condiții normale de lucru, la ore suplimentare urmînd să anuleze numai în cazuri mai deosebite. Nu vom putea trece la soluționarea în perspectivă a reducerii săptămîinii de lucru, așa cum s-a stabilit de conducerea partidului, pînă cînd nu vom pune stavilă unor asemenea practici.

În cursul dezbaterilor din plenară s-a vorbit despre faptul că, în unele ministere și instituții centrale, călcîndu-se prevederile legale, făcîndu-se abuzuri, un număr important din rîndul personalului respectiv a fost ridicat excepțional la o treapă mai înaltă de salarizare, pe seama fondurilor generale pentru salarizarea oamenilor muncii. Consider că guvernul și îndeosebi Ministerul de Finanțe, care au în răspundere atribuții importante în domeniul folosirii fondurilor statului, nu acționează întotdeauna cu toată hotărîrea pentru lichidarea unor măsuri negative din activitatea unor ministere și instituții centrale.

Trebule, de asemenea, să dăm mai multă atenție respectării legislației muncii. În unele întreprinderi nu se respectă întocmai legislația muncii privind încadrarea personalului, desfacerea contractului de muncă. Unele ministere și instituții centrale, Ministerul Muncii, acționează, după părerea noastră, cu multă înclinație în rezolvarea acestor probleme, se manifestă lipsă de operativitate și birocrațism. În legătură cu aceasta aș vrea să arăt că nici uniunile sindicatelor nu ramură și nici Biroul Executiv al Uniunii Generale a Sindicatelor nu au acționat întotdeauna, cu toată hotărîrea, pentru rezolvarea acestor probleme conform legilor țării.

Statul nostru face eforturi deosebite în scopul creării unor condiții optime pentru protecția muncii și prevenirea îmbolnăvirii profesionale, pentru îmbunătățirea asistenței sociale a celor ce muncesc. Guvernul, împreună cu Comitetul Executiv al Uniunii Generale a Sindicatelor, a analizat aceste probleme, a stabilit o seamă de măsuri, dar care din nefericire nu se aplică în multe întreprinderi. Asistăm, la numeroase accidente și îmbolnăviri profesionale, iar cei în drept nu iau măsuri hotărîte pentru prevenirea și lichidarea lor. Oamenii muncii din nume-

re roase întreprinderi au adus critici modului în care direcțiile sanitare, consiliile populare, consiliile sindicale județene, Ministerul Sănătății reușesc să îndeplinească atribuțiile ce le revin. Cu toate progresele realizate în unele întreprinderi și circumscripții sanitare activează un număr însemnat de medici, însă munca este dezorganizată, nu sînt suficiente de judiciose folosite cadrele medicale, se fac afaceri cu medicamentele statului. Este necesar ca atît consiliile populare, consiliile sindicale cit și Ministerul Sănătății să întreprindă măsuri mai energice pentru folosirea mai judicioasă a bazelor materiale și a fondurilor alocate de stat în vederea continuării îmbunătățirii a asistenței sanitare a oamenilor muncii.

În expunerea prezentată de tovarășul Ceaușescu sînt analizate, în spirit autentic, cauzele unor neajunsuri care se datoresc și modului în care s-a desfășurat activitatea Secretariatului Comitetului Central al partidului, precum și tovarășii care au răspuns de acest domeniu de activitate. Personal, port și eu răspunderea pentru neajunsurile din muncă organizatorică de care m-am ocupat cîțiva ani. Trebuie, însă, să arăt în fața plenarei că în Secretariatul Comitetului Central al partidului nu numai că s-au dezbătut aceste probleme, unele chiar înainte de Congresul al IX-lea al partidului, dar s-au și stabilit, pe baza concluziilor tovarășului Ceaușescu, o seamă de măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în domeniul presei, radioului, televiziunii, a cinematografului, în organizarea unor largi dezbateri cu scriitorii și oamenii de artă, în îmbunătățirea muncii politico-ideologice în organizațiile de partid. Dar nu s-a acționat cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea lor, în primul rînd, de către tovarășii secretari ai Comitetului Central, care au răspuns în decursul anilor pentru diferite sectoare de activitate. Cred că va trebui introdusă practica ca și în Secretariatul Comitetului Central să se analizeze modul în care secretarii îndeplinesc hotărîrile și măsurile care se adoptă.

Aș vrea să subliniez importanța aplicării consecvențe a măsurilor propuse în expunerea tovarășului Ceaușescu cu privire la creșterea rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Comitetului de Stat și al guvernului în realizarea programului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, în activitatea politică și ideologică. Progresele realizate sînt remarcabile. Ele se oglindesc în ansamblul măsurilor adoptate pentru perfecționarea activității economice și sociale, creșterea și întărirea democrației socialiste. În realizările obținute în dezvoltarea economiei socialiste a țării. Este însă necesar, după părerea mea, ca acestui cadru organizatoric creat să-i asigurăm în și mai mare măsură un conținut responsabil, precum și o eficiență maximă. În acest sens, consider că trebuie să acordăm o deosebită atenție rezolvării mai operative a propunerilor și sugestiilor oamenilor muncii, să întărim și mai puternic muncă colectivă la toate nivelele, răspunderea personală a tuturor celor care lucrează în diferite organe colective de conducere, începînd de jos și pînă la Comitetul Central al partidului nostru. Măsurile preconizate pentru perfecționarea activității Comitetului Central al partidului prin participarea și mai activă a membrilor săi la elaborarea și aplicarea hotărîrilor, introducîndu-se sancțiuni de se prezintă periodic dări de seamă în fața Comitetului Central din partea Comitetului Executiv, a Prezidiului și Secretariatului, vor determina, evident, o creștere și mai puternică a rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român în conducerea întregii activități politice, economice și sociale din patrie noastră.

În încheiere, îmi exprim încă o dată adevăratele, la orientările de bază cuprinse în general expunerea secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și hotărîrea că în muncă pe care o am, împreună cu ceilalți tovarăși din conducerea sindicatelor, să facem tot posibilul pentru perfecționarea activității muncii politice în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste, pentru creșterea contribuției lor la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român.

În cele mai privește, sînt pe deplin conștient de răspunderea ce-mi revine în această sîndință de față fiind sarcinile pe care le îndeplinesc în perioada respectivă în conducerea muncii ideologice. As dori să încredințez plenară ca m-am străduit să trag pentru propria mea activitate la sîmburii ei.

În expunerea prezentată de tovarășul Ceaușescu sînt analizate, în spirit autentic, cauzele unor neajunsuri care se datoresc și modului în care s-a desfășurat activitatea Secretariatului Comitetului Central al partidului, precum și tovarășii care au răspuns de acest domeniu de activitate. Personal, port și eu răspunderea pentru neajunsurile din muncă organizatorică de care m-am ocupat cîțiva ani. Trebuie, însă, să arăt în fața plenarei că în Secretariatul Comitetului Central al partidului nu numai că s-au dezbătut aceste probleme, unele chiar înainte de Congresul al IX-lea al partidului, dar s-au și stabilit, pe baza concluziilor tovarășului Ceaușescu, o seamă de măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în domeniul presei, radioului, televiziunii, a cinematografului, în organizarea unor largi dezbateri cu scriitorii și oamenii de artă, în îmbunătățirea muncii politico-ideologice în organizațiile de partid. Dar nu s-a acționat cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea lor, în primul rînd, de către tovarășii secretari ai Comitetului Central, care au răspuns în decursul anilor pentru diferite sectoare de activitate. Cred că va trebui introdusă practica ca și în Secretariatul Comitetului Central să se analizeze modul în care secretarii îndeplinesc hotărîrile și măsurile care se adoptă.

Aș vrea să subliniez importanța aplicării consecvențe a măsurilor propuse în expunerea tovarășului Ceaușescu cu privire la creșterea rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Comitetului de Stat și al guvernului în realizarea programului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, în activitatea politică și ideologică. Progresele realizate sînt remarcabile. Ele se oglindesc în ansamblul măsurilor adoptate pentru perfecționarea activității economice și sociale, creșterea și întărirea democrației socialiste. În realizările obținute în dezvoltarea economiei socialiste a țării. Este însă necesar, după părerea mea, ca acestui cadru organizatoric creat să-i asigurăm în și mai mare măsură un conținut responsabil, precum și o eficiență maximă. În acest sens, consider că trebuie să acordăm o deosebită atenție rezolvării mai operative a propunerilor și sugestiilor oamenilor muncii, să întărim și mai puternic muncă colectivă la toate nivelele, răspunderea personală a tuturor celor care lucrează în diferite organe colective de conducere, începînd de jos și pînă la Comitetul Central al partidului nostru. Măsurile preconizate pentru perfecționarea activității Comitetului Central al partidului prin participarea și mai activă a membrilor săi la elaborarea și aplicarea hotărîrilor, introducîndu-se sancțiuni de se prezintă periodic dări de seamă în fața Comitetului Central din partea Comitetului Executiv, a Prezidiului și Secretariatului, vor determina, evident, o creștere și mai puternică a rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român în conducerea întregii activități politice, economice și sociale din patrie noastră.

În încheiere, îmi exprim încă o dată adevăratele, la orientările de bază cuprinse în general expunerea secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și hotărîrea că în muncă pe care o am, împreună cu ceilalți tovarăși din conducerea sindicatelor, să facem tot posibilul pentru perfecționarea activității muncii politice în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste, pentru creșterea contribuției lor la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român.

În cele mai privește, sînt pe deplin conștient de răspunderea ce-mi revine în această sîndință de față fiind sarcinile pe care le îndeplinesc în perioada respectivă în conducerea muncii ideologice. As dori să încredințez plenară ca m-am străduit să trag pentru propria mea activitate la sîmburii ei.

În expunerea prezentată de tovarășul Ceaușescu sînt analizate, în spirit autentic, cauzele unor neajunsuri care se datoresc și modului în care s-a desfășurat activitatea Secretariatului Comitetului Central al partidului, precum și tovarășii care au răspuns de acest domeniu de activitate. Personal, port și eu răspunderea pentru neajunsurile din muncă organizatorică de care m-am ocupat cîțiva ani. Trebuie, însă, să arăt în fața plenarei că în Secretariatul Comitetului Central al partidului nu numai că s-au dezbătut aceste probleme, unele chiar înainte de Congresul al IX-lea al partidului, dar s-au și stabilit, pe baza concluziilor tovarășului Ceaușescu, o seamă de măsuri concrete pentru îmbunătățirea activității în domeniul presei, radioului, televiziunii, a cinematografului, în organizarea unor largi dezbateri cu scriitorii și oamenii de artă, în îmbunătățirea muncii politico-ideologice în organizațiile de partid. Dar nu s-a acționat cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea lor, în primul rînd, de către tovarășii secretari ai Comitetului Central, care au răspuns în decursul anilor pentru diferite sectoare de activitate. Cred că va trebui introdusă practica ca și în Secretariatul Comitetului Central să se analizeze modul în care secretarii îndeplinesc hotărîrile și măsurile care se adoptă.

Aș vrea să subliniez importanța aplicării consecvențe a măsurilor propuse în expunerea tovarășului Ceaușescu cu privire la creșterea rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Comitetului de Stat și al guvernului în realizarea programului de faurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate, în activitatea politică și ideologică. Progresele realizate sînt remarcabile. Ele se oglindesc în ansamblul măsurilor adoptate pentru perfecționarea activității economice și sociale, creșterea și întărirea democrației socialiste. În realizările obținute în dezvoltarea economiei socialiste a țării. Este însă necesar, după părerea mea, ca acestui cadru organizatoric creat să-i asigurăm în și mai mare măsură un conținut responsabil, precum și o eficiență maximă. În acest sens, consider că trebuie să acordăm o deosebită atenție rezolvării mai operative a propunerilor și sugestiilor oamenilor muncii, să întărim și mai puternic muncă colectivă la toate nivelele, răspunderea personală a tuturor celor care lucrează în diferite organe colective de conducere, începînd de jos și pînă la Comitetul Central al partidului nostru. Măsurile preconizate pentru perfecționarea activității Comitetului Central al partidului prin participarea și mai activă a membrilor săi la elaborarea și aplicarea hotărîrilor, introducîndu-se sancțiuni de se prezintă periodic dări de seamă în fața Comitetului Central din partea Comitetului Executiv, a Prezidiului și Secretariatului, vor determina, evident, o creștere și mai puternică a rolului Comitetului Central al Partidului Comunist Român în conducerea întregii activități politice, economice și sociale din patrie noastră.

În încheiere, îmi exprim încă o dată adevăratele, la orientările de bază cuprinse în general expunerea secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și hotărîrea că în muncă pe care o am, împreună cu ceilalți tovarăși din conducerea sindicatelor, să facem tot posibilul pentru perfecționarea activității muncii politice în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste, pentru creșterea contribuției lor la dezvoltarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, la înfăptuirea politicii interne și externe a Partidului Comunist Român.

În cele mai privește, sînt pe deplin conștient de răspunderea ce-mi revine în această sîndință de față fiind sarcinile pe care le îndeplinesc în perioada respectivă în conducerea muncii ideologice. As dori să încredințez plenară ca m-am străduit să trag pentru propria mea activitate la sîmburii ei.

În expunerea prezentată de tovarășul Ceaușescu sînt analizate, în spirit autentic, cauzele unor neajunsuri care se datoresc și modului în care s-a desfășurat activitatea Secretariatului Comitetului Central al partidului, precum și tovarășii care au răspuns de acest domeniu de activitate. Personal, port și eu răspunderea pentru neajunsurile din muncă organizatorică de care m-am ocupat cîțiva ani. Trebuie, însă, să arăt în fața plenarei că în

Din cuvântările rostite la Plenara C.C. a P.C.R.

Cuvîntul tovarăşului LEONTE RĂUTU Cuvîntul tovarăşului MIRON CONSTANTINESCU

(Urmare din pag. a III-a)

late toate învăţămintele din aceste lipsuri şi greşeli.

Evident, evocarea greşelilor din trecut nu are o semnificaţie strict istorică, ea constituie înaintea de toate o reafirmare a hotărîrii partidului nostru de a nu admite, sub nici o formă, o reînviere a lor. Sînt cunoscute măsurile luate pentru lichidarea unor astfel de fenomene negative din viaţa ideologică şi culturală, îndeosebi după Congresul al IX-lea, Tolu personal al tovarăşului Nicolae Ceauşescu în revitalizarea activităţii ideologice şi teoretice, în crearea unei atmosfere propice manifestărilor astringente a tuturor forţelor creatoare în îmbogăţirea întregii vieţi spirituale a ţării.

Expunerea făcută în această plenară a pus în lumină întreaga amploare a sarcinilor cu care ne înfruntăm în noua etapă de dezvoltare socialistă a României în domeniul transformării conştiinţei şi moralei oamenilor, al aşezării pe noi baze a relaţiilor între oameni, cit şi între om şi societate, al însuşirii de către mase a concepţiei înaintate despre viaţă. De aici decurg exigenţele sporite faţă de şcoală, ca principal factor de educaţie şi cultură de care dispune societatea, noi cerinţe în ce priveşte îmbunătăţirea şi perfecţionarea activităţii informative.

Succesele obţinute în domeniul dezvoltării învăţămîntului ne plasează printre ţările înaintate în ce priveşte gradul de cuprindere a populaţiei în diferite forme de învăţămînt, nivelul învăţămîntului obligatoriu, numărul şi ponderea spaţiilor fizice pe care-i pregăteşte şcolile. În perioada care s-a scurs de la plenara din aprilie 1968 s-au obţinut însemnate realizări în aplicarea în practică a direcţiilor privind dezvoltarea învăţămîntului. Trebuie însă să declar sincer că aceste realizări ar fi fost mult mai mari dacă uităm că în celălalt tovarăş care a răsunat pentru problema învăţămîntului, conducerea Ministerului Învăţămîntului am fi acţionat cu mai multă fermitate în aplicarea hotărîrilor partidului, a preloşilor şi permanentelor indicaţii ale conducerii superioare de partid. Îndeosebi, într-una din problemele capitale — problema legăturii între şcoală şi producţie — noi am procedat mult timp cu limitarea cu jumătăţi de măsură. Lucrul acesta se reflectă şi la îmbunătăţirea de structură, altă cu învăţămîntul superior, cit şi în cel de cultură generală.

A avut loc o serioasă slăbire a preocupării Ministerului Învăţămîntului pentru problemele activităţii ideologice şi politico-educative, în contrast cu rolul său de înalt for al conducerii de care a vorbit aici tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Recentele hotărîri adoptate de conducerea de partid depăşesc cu mult importanţa simplelor măsuri operative de îmbunătăţirea învăţămîntului. Este vorba în fapt de o cotitură radicală în viaţa şcolii, o cotitură care presupune şi schimbări în opţiunile şi mentalitatea unor cadre didactice, în sistemul de transmitere a cunoştinţelor, în organizarea procesului de învăţămînt în ansamblu. Nu mai este vorba de o cotitură în viaţa învăţămîntului, ci de o cotitură în viaţa societăţii, de o cotitură în viaţa culturii, de o cotitură în viaţa conştiinţei. Este vorba de o cotitură în viaţa societăţii, de o cotitură în viaţa culturii, de o cotitură în viaţa conştiinţei. Este vorba de o cotitură în viaţa societăţii, de o cotitură în viaţa culturii, de o cotitură în viaţa conştiinţei.

În scurtul timp ce s-a scurs de la adoptarea acestor hotărîri s-au şi luat o serie de măsuri concrete de aplicare a lor în practică, dar eforturile rezultate nu trebuie să ne facă să uităm că este vorba nu de o campanie, ci de o acţiune de lungă durată care solicită mari eforturi şi care trebuie urmărită cu maximă perseverenţă de toţi cei care avem răspundere în acest domeniu, inclusiv, bineînţeles, de către organele locale de partid şi de stat.

Avem, o simţim totuşi, în tineret studiul minimal, în tineret efortul minim. Dar tocmai pentru că pornim de la sublinierea rolului imens al tineretului în societatea noastră, cea de astăzi ca şi cea de mine, nu putem închide ochii asupra unor fenomene negative, asupra rebutilor pe care le mai dă şcoala, asupra comportărilor necorespunzătoare a unor tineri în şcoli, familie, societate. Sînt tineri care ca un nou „conu Leonida”, consideră că societatea, statul le datorează tot, că de aceea e stat, fără să se gîndească la ceea ce datorează ei societăţii. Vina pentru existenţa unor fenomene de acest fel trebuie căutată în deficienţele muncii formative-educative ale şcolii, cit şi în lipsurile din activitatea organizaţiilor noastre de tineret, în lipsurile din activitatea organizaţiilor noastre de tineret, în lipsurile din activitatea organizaţiilor noastre de tineret.

Este necesar să dăm mai multă atenţie educării tineretului studiind în spiritul patriotismului socialist, al moralei socialiste, al dragostei de muncă şi de meserie, al conştiinţei îndatoririlor civice, trebuie ca fiecare tînr să cunoască întreaga lume şi să fie capabil să participe efectiv la toate activităţile culturale, sportive, artistice, ştiinţifice şi literare ale societăţii.

Două condiţii sînt, după părerea mea, esenţiale pentru o radicală îmbunătăţire a activităţii educative în şcoală, fie că e vorba de şcoala de cultură generală, profesională, tehnică sau institut de învăţămînt superior. Prima: realizarea unei unităţi organice între instrucţie şi educaţie în întregul proces de învăţămînt. A doua: participarea efectivă a totalităţii cadrelor didactice la munca educativă, ceea ce presupune o temeinică înarmare ideologică a acestora, o pregătire adecvată, metodologică, ştiinţifică şi practică a ca-

dreilor didactice pentru a putea înţelege cu succes dubla lor misiune: de predare a cunoştinţelor de specialitate şi de educaţie comunistă.

Înaltă răspundere este încă o linie în modelarea sîntetice a tinerului, de la cea mai trăgătoare vîrstă pînă la păsirea de sine stătătoare în viaţa socială, implică răspundere şi pentru noi, cei care ne ocupăm de problemele învăţămîntului, creşterea operativităţii şi tenacităţii în îndeplinirea hotărîrilor partidului privind perfecţionarea de structură şi de conţinut în învăţămîntul de toate gradele.

În sistemul de mijloace ale educaţiei şi ale formării ideologice, politice, civice a tineretului, de care dispune şcoala, una din verigile cele mai importante — dacă nu cea mai importantă — este predarea ştiinţelor sociale. Pentru creşterea influenţei pe care o exercită asupra conştiinţei celor tineri, pentru sporirea eficienţei lor educative, este necesar, înainte de toate, să se pună capăt modului speculativ, abstractizant de prezentare a teoriei materialismului dialectic şi istoric, punîndu-se în mijzul predării fundamentale politicii partidului, problemele teoretice şi practice esenţiale ale construcţiei socialiste, apăsîndu-se pe problemele principalele fenomene şi procese ale lumii contemporane.

Trbuie subliniată prejudecata, mîrşitătatea sau nu, că o asemenea orientare a putea afecta, chipurile, tinuta ştiinţific-teoretică a predării. Dimpotrivă, Anemia prelungită de conţinut din păcate, pe planul de învăţămînt ştiinţific, facultăţile noastre de filozofie, multe catedre de ştiinţe sociale, se datorează tocmai neobădărilor problemelor de fond ale realităţii. Problemele de adînc interes teoretic puse în discuţie în expunerea de astăzi, ca şi în alte documente de partid, oferă un admirabil program pentru activitatea de investigaţie şi generalizare teoretică a cadrelor noastre de ştiinţe sociale.

Trebuie menţionate şi carentele pe planul fermităţii ideologice şi a poziţiei militante în predarea ştiinţelor sociale. Noi nu sîntem înconjuraţi de un vacuum ideologic; îndeosebi la facultăţile şi institutiile cu profil umanistic, dar nu numai acolo, şi datorită slăbiciunilor în activitatea noastră ideologică se manifestă atitudini necritice, obiectiviste, cîteodată apologetice faţă de anumite concepţii idealiste, iraţionaliste în filozofie, estetică, psihologie, istorie. La toate acestea contribuie şi penuria de lucrări care să ofere tineretului repere solide de orientare pentru judecarea unor astfel de concepţii. Se face auzul unor ecouri care au în teorie la modă care încearcă să prezinte anumite teze ale societăţii capitaliste drept teze proprii oricărei societăţi, tarele specifice statului burghez drept tare ale unui imaginat stat în genere. Nu aş putea spune că lipsesc declaraţii despre necesitatea combativităţii ideologice în predarea ştiinţelor sociale. Lipsesc însă adeseori abordarea concretă a problemei combativităţii, cu alte cuvinte, concentrarea atenţiei asupra manifestărilor concrete cu care ne înfrîmăm într-un mediu sau altul, criticarea cu argumente ştiinţifice convingătoare a concepţiilor sau a punctelor de vedere potrivnice marxism-leninismului.

Pentru lichidarea lipsurilor arătate este necesară, înainte de toate, intensificarea preocupării Ministerului Învăţămîntului, a senatelor şi consiliilor profesionale, a organizaţiilor de partid din învăţămînt pentru problemele activităţii ideologice, ca şi ale educaţiei în general. Totodată, se simte nevoia ca Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice să acorde un sprijin mai direct şi mai permanent întregii muncă didactice şi ştiinţifice a cadrelor catedrelor şi facultăţilor de ştiinţe sociale din învăţămîntul superior.

Consider de excepţională importanţă indicaţiile adresate Academiei de a aborda cu mai mult curaj noile probleme ale dezvoltării sociale, naţionale şi internaţionale, de a deveni o cîrmă de conducere pentru problemele legate de progresul ştiinţelor sociale. Cred că aceste dezbateri ar trebui să fie deschise unui cerc cit mai larg de participanţi, cunoscut fiind adîncul interes ce se manifestă la noi pentru problemele de filozofie, istorie, ştiinţe politice, artă şi literatură.

Mi-aş permite să repet şi o propunere mai veche, şi anume, ca sub egida Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice să apară o publicaţie periodică consacrată confruntării de pareri de pe poziţiile marxismului militant cu diferite curente ale gândirii contemporane în domeniul filozofiei, sociologiei, economiei, esteticii, istoriei. Cred, de asemenea, că este timpul să presa noastră, cit şi cea cotidiană, să facă mai mult loc în coloanele ei dezbaterilor ideologice pe teme de mare actualitate.

În fine, aşa cum am mai spus şi alţi vorbitori, consider că apariţia unei Istorii a Partidului Comunist Român, în care să se sintetizeze experienţa istorică acumulată de partid în decursul existenţei sale, indiscutabilă sa legătură cu istoria patriei şi a poporului, ar constitui un eveniment de seamă al vieţii noastre ideologice. Mă fac în această privinţă şi interpretul unor păreri exprimate în adunările anuale de partid la care am participat.

Întrecut lucrăm — aşa cum se spune — pe „linia de stat”, as dori să mă refer la adierea de vînt proaspăt pe care o aduc o debateră a problemelor ideologice în adunările activului de partid din ministere şi alte organe centrale de stat. În rîndul comunistilor din aceste organizaţii a avut o mare rezonanţă îndemnul secretarului general al partidului ca fiecare membru de partid, indiferent de locul lui de muncă, să acţioneze om politic, ca militant activ pentru transpunerea în viaţă a liniei partidului, ca fiecare propunere, fiecare document care emană de la aceste organe să poarte girul unei înalte

competenţe, să constituie o contribuţie efectivă la soluţionarea problemelor fundamentale ale politicii partidului.

Desigur, pentru aceasta este nevoie, în afară de temeinice cunoştinţe de specialitate, de studii aprofundate al concepţiilor teoretice ale partidului, al concluziilor pe care le trage din experienţa construcţiei socialiste. Este nevoie, totodată, de stîrpirea spiritului funcţionaresc, de lichidarea flagelului burocratismului care exercită un efect paralizant asupra activităţii organelor noastre de stat, fiind unora alimentat chiar de anumite prevederi ale actelor normative pe care le întocmim. Critici întemeiate s-au făcut în aceste adunări deficienţelor în organizarea activităţii de decizie şi control a ministerelor, precum şi practicii extrem de răspîndite de pasare a răspunderii pentru lucrarea unor hotărîri de la un nivel la altul.

Consider că noi, cei pe care partidul ne-a trimis să lucrăm în cadrul Consiliului de Miniştri, în Biroul sau Permanent, va trebui să studiem cu mare atenţie concluziile ce se desprind din aceste dezbateri, în vederea înlăturării deficienţelor existente şi aplicării ferme şi perseverente a indicaţiilor repetate ale conducerii de partid — indicaţii asupra cărora s-a insistat şi în actuala plenară — privind perfecţionarea şi ridicarea la un nivel superior de organizare a activităţii în domeniul administraţiei de stat. Fenomenele de încălcare a legilor ţării în organele administraţiei de stat, unele foarte grave, fac necesară control mult mai exigent şi sistematic din partea Consiliului de Miniştri asupra activităţii ministerelor, control din care consider că nu poate lipsi urmărirea modului în care aceste organe aplică hotărîrile de partid privind selecţionarea şi promovarea cadrelor de conducere.

Consider, de asemenea, că organizaţiile de partid din organele centrale de stat trebuie să primească un sprijin mai substanţial din partea organelor de partid, a secţiilor Comitetului Central, a conducerii ministerelor pentru creşterea înfrîmării lor asupra mersului lucrurilor în ministere, potrivit cu atribuţiile ce li sînt conferite, îndeosebi în direcţia creşterii stimulului de răspundere în mîna imenselor resurse materiale care le gîndesc aceste ministere, respectării stricte a legilor, promovării unui spirit critic şi aut critic faţă de lipsuri, cultivării cinstei, corectitudinii, lichidării stării de toleranţă faţă de orice abatere de la normele morale şi etichetăii socialiste.

Cîteva cuvinte de încheiere. S-a subliniat nu o dată că rezultatele obţinute în construcţia socialistă prezintă principala noastră sursă de creştere a forţei socialiste în lume. Lucrul acesta este perfect adevărat şi el se referă altă la marile realizări pe care le obţinem în mod constant în construcţia economică, cit şi la alte aspecte esenţiale ale edificării socialismului. Îndeplinirea unităţii şi coeziunii de neîndrăgita a întregii societăţi, a tuturor claselor şi grupurilor sociale care o compun, găsirea de soluţii proprii pentru dezvoltarea şi îndreptarea continuă a democraţiei socialiste, consecvenţa cu care partidul a dat o rezolvare marxist-leninistă problemei naţionale. Aceste contribuţii valoroase la creşterea forţei şi prestigiului socialiste constituie sîntem îndreptăţiţi să adăugăm politica noastră externă, a cărei clarviziune a fost de altfel o confirmare de viaţă, activitatea Partidului Comunist Român de militant înfrăcărat pentru unitatea şi frăţia ţărilor socialiste, a partidelor comuniste şi muncitoreşti, pentru afirmarea în relaţiile dintre partidele comuniste şi statele socialiste a principiilor marxist-leniniste, singurele care corespund cerinţelor epocii de contemporane şi singurele care pot chezaşi o unitate reală.

Sînt nevoia să spun aici că pentru noi, cei înfrînţi în mişcarea revoluţionară încă în anii regimului capitalist-moşieresc, ca de altfel pentru toţi membrii partidului, este un izvor de înaltă satisfacţie şi demare mîndrie faptul că tradiţiile internaţionalismului proletar pe care partidul le-a păstrat neîntinse în cei 20 de ani de ilegalitate şi teroare, în toţi cei peste 50 de ani de existenţă, se materializează azi cu vigoare şi neabătută consecvenţă alt în politica noastră internă, cit şi în cea externă. Partidul nostru, întregul popor, prietenii noştri de peste hotare cunosc bine şi dau cea mai înaltă preţuire excepţionalei contribuţii a tovarăşului Nicolae Ceauşescu la realizarea strălucitelor succese ale politicii interne şi internaţionale ale partidului nostru, rolului său în abordarea şi analizarea în spiritul marxism-leninismului creator a problemelor majore, teoretice şi practice ale socialismului. De numele lui este indisolubil legat aportul original al Partidului Comunist Român la îmbogăţirea gândirii marxist-leniniste internaţionale, aport despre care putem să trebuie să vorbim fără vreun sentiment de falsă modestie.

Îmi exprim deplinul acord cu expunerea prezentată de tovarăşul Nicolae Ceauşescu o dată cu convingerea că profunde idei cuprinse în acest document vor acţiona ca un puternic factor de dinamizare şi de stilizare a activităţii noastre ideologice şi politice, cit şi a activităţii de ansamblu a partidului nostru, ca forţă conducătoare şi călăuzitoare a construcţiei socialismului şi comunismului.

Raportul elaborat şi prezentat plenarei de tovarăşul Nicolae Ceauşescu reprezintă o profundă analiză a activităţii politice, ideologice şi educative din ţara noastră, cuprinde o mare bogătie de idei, numeroase teze teoretice şi ideologice de însemnătate nu numai internă, ci şi internaţională. Astfel, sînt cuprinse importante idei cu privire la relaţia dintre existenţa şi conştiinţa socială, la contradicţiile din societatea socialistă, la dialectica unităţii, la trecerea de la socialism la comunism, la lupta dintre nou şi vechi, la cunoaşterea şi difuzarea proceselor sociale, la rolul eticii şi etichetăii în societatea socialistă, la relaţia dintre ţările socialiste şi partidele comuniste. În acelaşi timp, raportul este un adevărat şi profund program de acţiune multilaterală comunistă.

Mă voi referi pe scurt doar la câteva probleme.

În expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu subliniindu-se cu fermitate „primatul condiţiilor vieţii materiale asupra conştiinţei”, se arată în acelaşi timp importanţa deosebită a nivelului conştiinţei, a rolului ideilor revoluţionare şi ştiinţifice în orientarea activităţii sociale. Este subliniată problema centrală a ridicării conştiinţei socialiste şi a transformării ei într-o înnoită forţă propulsivă a dezvoltării societăţii socialiste. Consider că este absolut justificată critica ce se face în raportul materialist de a privi teza răminerii în urmă a conştiinţei faţă de dezvoltarea vieţii materiale.

Conştiinţa socialistă nu se formează singură, ea se dezvoltă ca o realitate existentă societăţii sub îndrumarea directă a avangardei marxist-leniniste a clasei muncitoare. Dar conştiinţa socialistă nu este numai o reflectare, ci este şi un proiect, care proiectează lumina, care luminează înainte viaţa socială. De aceea modul de a socoti că o necesitate răminerea în urmă a conştiinţei faţă de dezvoltarea materială, poate să ducă la o atitudine pasivă, lipsită de iniţiativă, poate să împiedice tocmai lupta pentru cunoaşterea prezentului şi pregătirea viitorului, pentru susţinerea ideilor noi, revoluţionare. Întreaga ştiinţă a viitorului se bazează pe previziune, pe posibilităţile ca întemeindu-ne pe datele realităţii socialiste să prevenim, să proiectăm, să planificăm dezvoltarea viitoare. În aceste condiţii se potriveşte mai înfrînţi în conştiinţă bazuindu-se pe realitate, pe datele existente materiale.

Multă vreme în literatura marxistă s-a menţinut un spirit necritic faţă de înseşi problemele societăţii socialiste. Se ştie că Wilhelm Liebknecht şi August Bebel au înfrînţi în serier notele lui Marx („Critica programului de la Gotha” timp de 15 luni. Lucrul acesta este perfect adevărat şi el se referă altă la marile realizări pe care le obţinem în mod constant în construcţia economică, cit şi la alte aspecte esenţiale ale edificării socialismului. Îndeplinirea unităţii şi coeziunii de neîndrăgita a întregii societăţi, a tuturor claselor şi grupurilor sociale care o compun, găsirea de soluţii proprii pentru dezvoltarea şi îndreptarea continuă a democraţiei socialiste, consecvenţa cu care partidul a dat o rezolvare marxist-leninistă problemei naţionale. Aceste contribuţii valoroase la creşterea forţei şi prestigiului socialiste constituie sîntem îndreptăţiţi să adăugăm politica noastră externă, a cărei clarviziune a fost de altfel o confirmare de viaţă, activitatea Partidului Comunist Român de militant înfrăcărat pentru unitatea şi frăţia ţărilor socialiste, a partidelor comuniste şi muncitoreşti, pentru afirmarea în relaţiile dintre partidele comuniste şi statele socialiste a principiilor marxist-leniniste, singurele care corespund cerinţelor epocii de contemporane şi singurele care pot chezaşi o unitate reală.

Modul de a aborda problema contradicţiilor din societatea socialistă, ale luptei dintre nou şi vechi, problemele eticii şi etichetăii socialiste, critica unor laturi negative ale dezvoltării sînt menite să ducă la înfrînirea neîncetată a societăţii socialiste, la înfrînirea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate.

Expunerea secretarului general se referă în mai multe locuri la Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice. Sensul general al acestor referinţe îl înţelegem astfel: semnalarea critică a neajunsurilor muncii noastre şi indicarea direcţiilor în care să concentrăm eforturile noastre. Noi tragem cu toată seriozitatea concluziile teoretice şi practice necesare.

Planul unitar de cercetare pentru ştiinţele sociale, mai ales programul de teme selective, prioritare, cuprinde o serie de lucrări, studii pe probleme importante ale ştiinţei şi practicii. Orientarea spre domenii actuale, promovarea contractelor cu unităţi direct productive şi diferite instituii interesate sînt menite să întărească caracterul aplicativ al cercetărilor, să ducă la o finalizare mai practică a acestora.

Vin avarăscu au zeci de echipe de cercetători, sociologi, economişti, arheologi, istorici şi studiat pe teren procesele sociale, probleme industriale şi economice agrare, probleme de istorie în judeţele Argeş, Bacău, Braşov, Constanţa, Cluj, Vaslui, Vrancea, Timiş şi altele.

În domeniul ştiinţelor istorice, au apărut cîteva sinteze de istoria României, istoria Dobrogei, istoria mişcării muncitoreşti, a formării partidului în colecţia „Biblioteca Istoriei României” au văzut lumina tipărită pînă acum 56 de volume în limbile engleză, rusă, franceză, germană pentru a face cunoscută adevărata istorie a României pe plan mondial.

Sîntem convinşi însă că ceea ce am obţinut în aceste domenii este de abia un început. Multe lucrări nu contribuie îndeajuns prin puncte de vedere noi la îmbogăţirea teoriei noastre în filozofie, în gîndirea economică, în ştiinţele politice şi juridice, în istorie, în practica socială.

După adunarea de partid a Comitetului municipal Bucureşti, Biroul Prezidiului Academiei a analizat în spirit aut critic muncă sa şi a luat măsuri de depăşire a unor atitudini intelectuale care s-au manifestat şi la noi, şi de întărire a legăturii cercetării cu viaţa, pentru concentrarea eforturilor spre elaborarea de studii şi lucrări pe probleme pe care le ridică dezvoltarea economică, socială şi politică, ideologică şi culturală, studii care să servească partidului la soluţionarea unor probleme puse de perfecţionarea vieţii noastre sociale.

Academia a acordat multă atenţie organizării unor dezbateri pe teme de actualitate teoretică şi practică, pregătirii şi bunei desfăşurări a unor congrese internaţionale găzduite de ţara noastră.

În anul trecut s-au ţinut 27, iar în anul acesta, pînă la 1 noiembrie,

42 asemenea dezbateri. Au avut un ecou favorabil dezbaterile care s-au ocupat de critica fascismului în România, de combaterea teoriei convergenţei, de elaborarea tezelor stîlilor conducerii societăţii, de studiul consecinţelor sociale, precum şi militare ale revoluţiei ştiinţifice — tehnice, de analiză a operei lui Lucian Blaga sau a lui Octavian Goga.

Am reţinut din raportul tovarăşului Nicolae Ceauşescu pasajul privitor la demascarea fascismului. Nu numai în Italia, ci şi în alte ţări capitaliste se observă o încercare de a reanina neofascismul. Analiza istorică a fascismului în România — demascarea şi înfrînarea lui — au făcut obiectul unei largi dezbateri a istoricilor, economiştilor şi sociologilor din România în luna februarie a.c., întreaga analiză a fost publicată de Editura Politică într-un volum „Impotriva fascismului”. Dar aceasta nu e de ajuns pentru lămurirea tineretului. Vom continua studiile şi publicarea unor noi lucrări.

Sîntem pe deplin de acord cu critica întemeiată rostită de tovarăşul Nicolae Ceauşescu la adresa Academiei, în sensul unei insuficienţe prezente în viaţa ideologică şi culturală a ţării. Examinînd activitatea secţiei de filozofie trebuie să constatăm că multe din problemele pe care le studiază nu sînt cele mai cerute de desfăşurarea luptei dintre materialism şi idealism. Împărtăşesc observaţiile critice făcute la adresa cercetării noastre filozofice.

De aceea, la mijlocul lunii octombrie a avut loc o adunare de lucru a filozofilor din Capitală şi a unor reprezentanţi din alte centre ale ţării în care s-au discutat în spirit critic şi aut critic sarcinile ce revin sectorului filozofic din recente documente de partid.

În lumina indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu a fost elaborat un program de acţiune cuprinzînd măsuri pentru intensificarea cercetărilor ştiinţifice şi concentrarea ei pe temele principale, apropierea ei de practică, pentru o participare mult mai eficientă a filozofilor la dezbaterile problemelor ideologice actuale, la activitatea de dezvoltare a conştiinţei socialiste. Lunar, secţia de filozofie a Academiei noastre va organiza dezbateri, dar mai ales conferinţe publice, în care se vor prezenta probleme actuale ale filozofiei marxiste, se vor combate diferite curente filozofice potrivnice cu iraţionalismul, misticismul ş.a.

Alături de Consiliul Culturii şi Educaţiei Socialiste, ne sîntem răspunzători pentru faptul că se dezbate insuficient problemele culturale, ale creaţiei artistice, că nu se aduc clarificări necesare în probleme de conţinut şi orientare ale activităţii în aceste domenii importante. Informez plenara că Prezidiul Academiei a întocmit planuri de acţiune, un program special de măsuri — care a început să fie îndeplinit din luna octombrie — pentru o prezentă mai activă şi mai eficientă a Academiei în dezbaterile fenomenului cultural contemporan, pentru întărirea conlucrării între Academia şi oamenii de creaţie, critici literari şi de artă, esteticieni, alţi specialiştii preocupati de aceleasi probleme.

Sîntem complet de acord cu Academia de Ştiinţe Sociale şi Politice, în colaborare cu alte instituii, să organizeze cercetări şi dezbateri asupra unor orientări fundamentale în literatură şi artă care să contribuie la clarificarea unor probleme principale şi teoretice şi să stimuleze creaţia literară şi artistică. Am încredinţat în anii 1970—1971 să desfăşurăm astfel de studii în legătură cu problemele teatrului şi artei dramatice, cu opera lui Vasile Alecsandru.

dri, Gaal Gabor, Octavian Goga, Lucian Blaga; vom trece acum la examinarea mai largă în spiritul raportului a unor probleme fundamentale de artă şi literatură.

În domeniile ştiinţelor economice, juridice, sociale există, mai cu seamă în anumite ramuri, o răminere în urmă; Secţiile Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice examinează ramură cu ramură aceste rămineri în urmă pentru stimularea cercetării şi dezbaterii şi înlăturarea neajunsurilor.

Ca un militant în domeniul ştiinţelor sociale în să subliniez în faţa Plenarei C.C. al P.C.R. că mă consider direct responsabil pentru neajunsurile ce au existat şi mai există încă în acest domeniu.

Prezidiul Academiei, Biroul Prezidiului şi cu mine personal, analizînd lipsurile noastre în muncă, vom lupta pentru cit mai grabnică lor înlăturare.

Tovarăşi, permiteţi-mi să adaug cîteva cuvinte despre activitatea Academiei „Ştefan Gheorghiu”.

Programul de măsuri adoptat de Comitetul Executiv în iulie se referă la perfecţionarea pregătirii cadrelor de partid, a activiştilor pentru toate domeniile muncii de partid, de stat, economice. În lumile care au urmat, conducerea partidului cu participarea nemijlocită şi contribuţia deosebită a secretarului general al partidului, a luat o serie de măsuri pe această linie.

Între aceste măsuri se înscrie şi Hotărîrea Comitetului Executiv cu privire la organizarea noii instituii de învăţămînt superior de partid şi de stat — Academia „Ştefan Gheorghiu”. Sarcinile deosebite care revin Academiei „Ştefan Gheorghiu” sînt stabilite cu claritate în această hotărîre, iar coordonatele de bază ale orientării activităţii noastre pentru îndeplinirea acestor sarcini au fost formulate în cuvîntul rostit de secretarul general la sedinţa de constituire a consiliului de conducere al Academiei.

În prezent, eforturile noastre sînt îndreptate în direcţia elaborării măsurilor concrete menite să asigure îndeplinirea în practică a obiectivelor stabilite de conducerea partidului, Academiei.

Desigur, Academia „Ştefan Gheorghiu” are mari merite în pregătirea cadrelor de partid; un şiert de veac a desfăşurat o intensă şi rodnică muncă în această direcţie.

Pornim însă de la constatarea că în activitatea de pregătire şi perfecţionare a cadrelor s-au manifestat serioase neajunsuri în privinţa asigurării cunoaşterii de către aceste cadre a ştiinţei conducerii vieţii economice şi sociale, a metodelor moderne de organizare şi de muncă în diferite domenii, că s-au făcut unele lipsuri în pregătirea politico-ideologică a unor cadre şi că s-a manifestat o insuficienţă legătură a conştiinţelor teoretice cu sarcinile practice ale muncii de partid, de stat şi economice. Unele discipline cuprinse în programul de învăţămînt al Academiei „Ştefan Gheorghiu” erau încărcate cu elemente tehnice, descriptive şi istoriciste în dăuna problematicii actuale a conducerii politice, a activităţii concrete, a înarmării studenţilor cu unele metode eficiente necesare în munca de partid.

Sîntem, de asemenea, conştienţi că Academia „Ştefan Gheorghiu” îşi are partea sa de răspundere pentru faptul că la unele cadre şi activişti de partid şi de stat care s-au făcut studiile în această instituţie în început să se manifeste tendinţe de autoluminare, de comoditate, o anumită slăbire a spiritului de răspundere şi de combativitate. La acestea se vrea să adăug şi faptul că prezenţa colectivului Academiei „Ştefan Gheorghiu” în viaţa ideologică a ţării nu a fost întodeauna la nivelul

cerinţelor; trebuie să fim într-o măsură mai mare promotori consecvenţi ai combativităţii revoluţionare faţă de ideologia burgheză, faţă de concepţiile iraţionaliste, mistice, idealiste, retrograde.

Vorbesc să realizăm înainte de toate cerinţa formulată în raport, de a asigura o legătură tot mai strînsă, între învăţămînt, cercetare şi activitatea practică.

În prezent mai mult de jumătate din activităţile prezăvute în planul de învăţămînt se desfăşoară sub forma aplicaţiilor practice.

O preocupare de bază a colectivului de comunisti de la Academia „Ştefan Gheorghiu” este aceea de a realiza o îmbunătăţire radicală a activităţii de educaţie comunistă, de formare şi dezvoltare a trăsăturilor activiste ale partidului, de formare a caracterelor comuniste, de modelare a profilului moral-politic al militanţilor.

Vom lupta pentru formarea de activişti care să se caracterizeze prin înaltă exigenţă faţă de propria muncă, de muncă celorlalţi tovarăşi, prin spiritul critic şi aut critic, responsabilitatea pentru îndeplinirea sarcinilor primite, modestie şi conduită morală exemplară; înainte de toate, vizăm perfecţionarea activităţii organizatorice de partid din Academia, înclat ea să constituie o înaltă şcoală revoluţionară, care să cultive fidelitatea şi ataşamentul de neîntîmplat faţă de cauza partidului nostru, spiritul revoluţionar comunist, cinstea, hărnicia şi dăruirea faţă de idealurile nobile ale socialismului şi comunismului.

În acelaşi timp urmărim ca activitatea de educaţie comunistă a cadrelor care studiază în Academia să fie orientată pe concepţia că educaţia comunistă presupune însuşirea a tot ce s-a creat mai bun, mai valoros de către cunoaşterea umană, studierea cuceririlor ştiinţei înaintate. În acest sens am adus unele îmbunătăţiri în planurile de învăţămînt ale Academiei, menite să asigure un larg orizont cadrelor de conducere pe care le pregătăm; s-au introdus noi discipline ca sociologia religiei, ateismul, literatura română, etica, estetica, teoria culturii.

Ne concentrăm acum toate eforturile spre organizarea Institutului central de perfecţionare a cadrelor economice şi de stat, precum şi a cursurilor de specializare de scurtă durată; este un sector de cea mai mare însemnătate care trebuie să asigure perfecţionarea politică şi de specialitate a cadrelor economice şi administrative. În scurt timp acest institut va lua fiinţă şi vor începe altă cursurile de lungă durată (2 ani, 1 an) cit şi cursurile de scurtă durată.

Doresc să asigur conducerea superioară a partidului, Plenara Comitetului Central, că întregul colectiv de comunisti al Academiei „Ştefan Gheorghiu” este ferm hotărît să nu precupească nici un efort pentru a-şi îndeplini sarcinile puse în faţa noastră de conducerea de partid, că ne vom strădui să folosim din plin cadrul nostru care s-a creat pentru perfecţionarea pregătirii cadrelor de partid, de stat şi din economie.

Pornim la un drum lung şi cu unele dificultăţi în cale, dar avem încrederea deplină că, sub conducerea partidului, colectivul nostru va putea înfrînţi sarcinile ce-i revin. Pentru noi, propunerile din iulie, cuvîntările de atunci şi mai cu seamă raportul din plenară reprezintă nu numai un vînt şi mobilizator program de acţiune al partidului — dar şi un exemplu de analiză marxistă, un model şi un impuls pentru ridicarea întregii muncii de partid pe o treaptă superioară. În acelaşi timp, ele poartă pecetea personalităţii creatoare a secretarului nostru general, tovarăşului Nicolae Ceauşescu.

azi...

azi...

azi...

7 NOIEMBRIE

● A avut loc Marşa Revoluţiei Socialiste.

● Se împlinesc 30 de ani de la moartea militanţilor comunisti Lili şi Francisc Paneth, eroi ai luptei împotriva fascismului.

● A murit Ada Marinescu, militanta a mişcării muncitoreşti din ţara noastră, eroină a luptei antifasciste (30 de ani).